

*MASTER
NEGATIVE
NO. 91-80376-1*

MICROFILMED 1991

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES/NEW YORK

as part of the
“Foundations of Western Civilization Preservation Project”

Funded by the
NATIONAL ENDOWMENT FOR THE HUMANITIES

Reproductions may not be made without permission from
Columbia University Library

COPYRIGHT STATEMENT

The copyright law of the United States -- Title 17, United States Code -- concerns the making of photocopies or other reproductions of copyrighted material...

Columbia University Library reserves the right to refuse to accept a copy order if, in its judgement, fulfillment of the order would involve violation of the copyright law.

AUTHOR:

CRATIPPUS

TITLE:

CRATIPPI
HELLENICORUM...

PLACE:

BONN

DATE:

1916

Master Negative #

91-80376-1

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES
PRESERVATION DEPARTMENT

BIBLIOGRAPHIC MICROFORM TARGET

Original Material as Filmed - Existing Bibliographic Record

88C85

I

Cratippus.

...Cratippi Hellenicorum Fragmenta Oxyrhynchia;
scholarum in usum edidit Justus Hermannus Lipsius.
Bonn, A. Marcus' und E. Weber's verlag, 1916.

35 p. 19 cm. (At head of title: Kleine texte
für vorlesungen und übungen, hrsg. von Hans Lietz-
mann. 138)

17076

Restrictions on Use:

TECHNICAL MICROFORM DATA

FILM SIZE: 35m

REDUCTION RATIO: 11X

IMAGE PLACEMENT: IA IIA IB IIB

DATE FILMED: 12/17/91

INITIALS RD

FILMED BY: RESEARCH PUBLICATIONS, INC WOODBRIDGE, CT

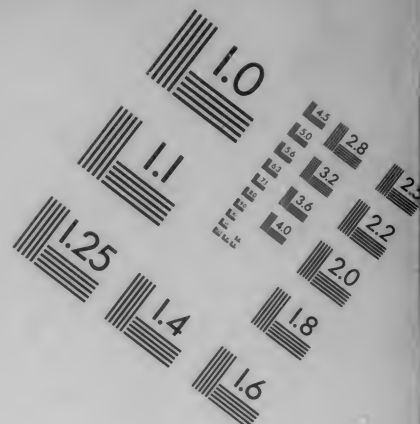
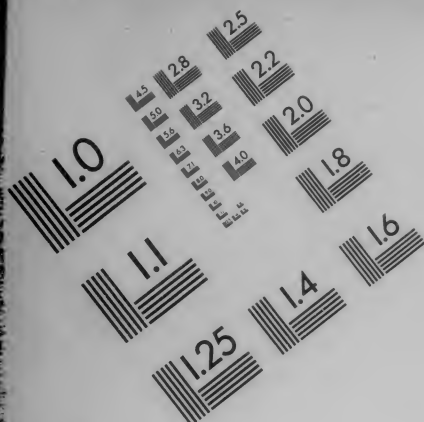

AIM

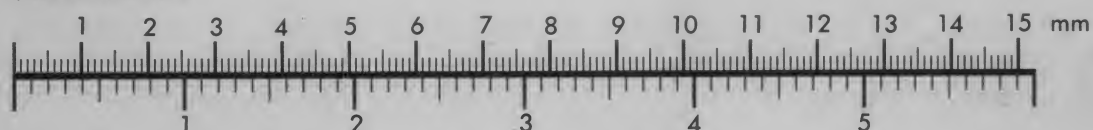
Association for Information and Image Management

1100 Wayne Avenue, Suite 1100
Silver Spring, Maryland 20910

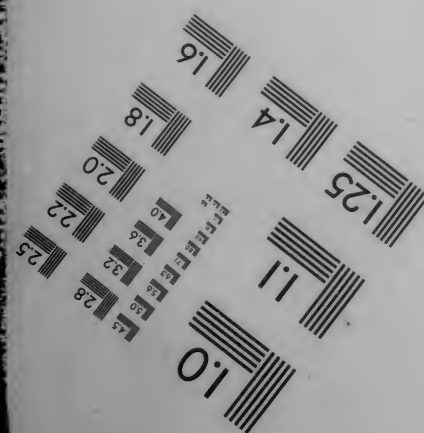
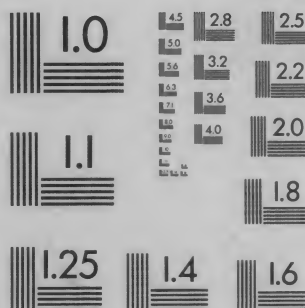
301/587-8202

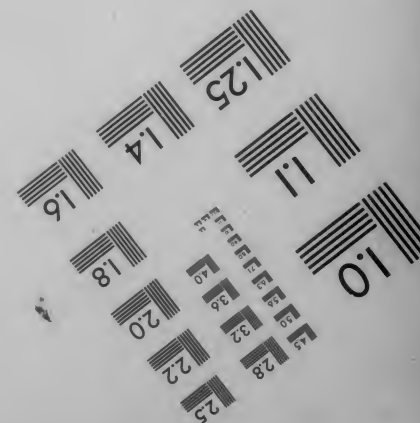
Centimeter

Inches

MANUFACTURED TO AIM STANDARDS
BY APPLIED IMAGE, INC.

P. Winter
1917.

Columbia University
in the City of New York

LIBRARY

Books: Printed
in Germany

PAUL KOEHLER
BUCHHÄNDLER & ANTIQUAR
LEIPZIG 05

KLEINE TEXTE FÜR VORLESUNGEN UND ÜBUNGEN

HERAUSGEGEBEN VON HANS LIETZMANN

138

CRATIPPI HELLENICORUM
FRAGMENTA OXYRHYNCHIA

SCHOLARUM IN USUM EDIDIT

JUSTUS HERMANNUS LIPSIUS

BONN

A. MARCUS' UND E. WEBER'S VERLAG

1916

36-11067 May 14, 1936. Ea.

3

1*

88C 85

I

et ipse Thucydide paullum aetate inferior atque res enarrauit et eorum temporum, in quae cadit annus 396/5, et belli Deceleici certe eas, quas non perscripsit Thucydides, quod idem se fecisse anonymus c. 2, 4 testatur: nam ut Timolai de Simicho uictoriola rebus a Thucydide narratis antecesserit, licuit tamen huic haud dubie eam praetermittere. Denique Cratippus orationes historiis insertas improbauit, quibus abstinuit anonymus, atque Atheniensem fuisse illum certum, hunc ueri est simillimum. Quae omnia uberius explicauit l. s. d. Quodsi tamen etiam nunc sunt, qui de ignoto aliquo Hellenicorum Oxyrhynchiorum auctore cogitare malunt, nae illi quod omnes habet probabilitatis numeros, aspernantur prae eo quod ueri est dissimillimum, scriptoris egregii memoriam ita obliteratam esse, ut nusquam ne minima quidem eius mentio exstaret.

Papyri ex fragmentis circiter 230 columnas Oxonienses effecerunt unam et uiginti, partes quattuor, quas ABCD litteris signarunt. Hunc enim iustum esse partium ordinem, de quo propter diuersam columnae quintae et sextae a reliquis manum primum ambigebant, dubitare non iam licet, nisi quod C omnium maxime lacera incertum est utrum ante B an post eam ponenda sit. Inter A et B unam saltem columnam intercidisse ex aduersa papyri parte Hunt collegit, neque quin ante D uel una uel plures amissae sint, dubium uideri poterit. De minoribus fragmentis inserendis editorum iudicium sequendum erat, nec licet sperare si cui futuro aliquo tempore papyrum retractare contigerit, in hac re uel in scriptura exploranda multum eum profecturum esse. Quae nulli columnae uel ne huic quidem papyro certo tribuere licuit fragmenta paucarum uel syllabarum uel litterarum repetere nolui. Atque legentium commodo consulturus codicis memoriam non ea fide expressi, ut lacunarum minorum supplementa quae certa uiderentur uncis includerem uel litteris dubiis nisi ubi interesse uidebatur puncta subicerem. Etiam incerta lacunarum supplementa aliquoties admihi ut pro exemplis essent, quid scribere Cratippus certe potuerit. Plurima iam suppleuit et emendauit editorum Oxoniensium sollertia, qui scripturae a me receptae auctores intellegendi sunt, cui nomen nullum adscriptum est. H littera signaui Hellenicorum editionem minorem ab A. Hunt a. 1909 emissam a maiori (GH) subinde discrepantem, cui Theopompi et Cratippi fragmenta adiunxit. Alii quae ad restituenda scriptoris uerba uel in editione utraque uel postea contulerunt, iis auctorum nomina apponere religioni habui, breuiata quidem eorum qui saepius appellandi erant, ex illo genere U. de Wilamowitz (W) et I. B. Bury (Bu), ex hoc C. Fuhr (F) *Berl. philol. Wochenschr.* 1908 n. 5. 7. 1910 n. 6 et Ph. Boissvain (Bo) ibidem 1908 n. 6, quibus nuperrime accessit

B. Keil (K) *Hermes* LI (1916) p. 459 sq. Meis L litteram adscripsi. Orthographica raro adnotaui: in quibus memorabile, quod prior scriba adscriptum nusquam habet, uterque pro t longa fere ubique, pro t breui interdum et scribit.

Adnotationi subiunxi eorum scriptorum testimonia, qui res easdem quas Cratippus uel rettulerunt uel attigerunt, quo commodius cum illius narratione comparari possint. Quorum pleraque iam collegerunt editores Oxonienses in commentario et E. Meyer *Theopomps Hellenica* (1909). Praeter hos de rebus a Cratippo relatis maxime consulendi sunt G. Busolt *Hermes* XLIII (1908) p. 255 sq. XLV p. 220 sq. A. de Mess *N. Rhein. Mus.* LXIV (1909) p. 235 sq. W. Judeich ibid. LXVI p. 94 sq. F. Rühl ibid. LXVIII p. 161 sq. E. M. Walker *The Hellenica Oxyrhynchia* (1912). De sermone libri quaesierunt A. Franz *Ein Historikerfragment aus Oxyrhynchus* (1910) et W. Bauer *Dissertat. Vindobon.* XI (1913).

5 ἐκείνου χρήματα τ[οῦ σ]υ[στῆναι τούτους καὶ] τοὺς ἐν Βοιωτοῖς
καὶ τοὺς ἐν τ[α]ῖς ἄλλαις πόλεσι τ[αῖς] προειρημέναις, οὐκ
εἰδότες ὅτι π[ᾶσιν] αὐτοῖς συ[ν]εβεβήκει πάλαι δυσμενῶς ἔχειν
[πρὸς Λακεδαιμονίους καὶ σκοπεῖν ὅπως ἐκπολεμώ[σ]ουσιν] τ[ὰς] 5
πόλεις. ἐμίσουν γὰρ οἱ μὲν Ἀργεῖοι καὶ Βοιωτ[ῶν] οἱ προσ-
τῶτες τοὺς Λακεδαιμονίους ὅτι τοῖς ἐναντίοις τῶν πολιτῶν
10 αὐτοῖς ἐχρῶντο φίλοις, οἱ δ' ἐν ταῖς Ἀθήναις ἐπιθυμοῦντες
ἀπαλλάξαι τοὺς Ἀθηναίους τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς εἰρήνης καὶ
προαγαγεῖν ἐπὶ τὸ πολεμεῖν καὶ πολυπραγμονεῖν, ἵν' αὐτοῖς
15 3 ἐκ τῶν κοινῶν ᾗ χρηματίζεσθαι. τῶν δὲ Κορινθίων οἱ μετα-
στῆσαι τὰ πράγματα ζητοῦντες οἱ μὲν ἄλλοι <παραπλησίως>
τοῖς Ἀργείοις καὶ τοῖς Βοιωτοῖς ἔτυχον δυσμενῶς διακειμένοι
πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, Τιμόλαος δὲ μόνος αὐτοῖς διά-
φορος γεγονὼς ἰδίῳν ἐγκλημάτων ἕνεκα, πρότερον ἄριστα
20 διακειμένος καὶ μάλιστα λακωνίζων, ὥς ἔξεστι καταμαθεῖν 15
4 ἐκ τῶν κατὰ τὸν πόλεμον συμβάντων τὸν Δεκελεικόν. ἐκεῖνος
γὰρ ὅτε μὲν πενταναῖαν ἔχων ἐπόρθησε τῶν νήσων τινὰς τῶν
ἐπ' Ἀθηναίους οὐσῶν, ὅτε δὲ μετὰ δύο τριήρων εἰς Ἀμφίπολιν
καταπλεύσας καὶ παρ' ἐκείνων ἐτέρας τέτταρας συμπληρω-
25 σάμενος ἐνίκησε Σίμιχον ναυμαχῶν τὸν στρατηγὸν [τῶν]
'Αθηναίων, ὥσπερ εἰρηκὰ που καὶ πρότερον, καὶ τριήρεις

5 Βοιωτ[οι] . . .]γῶται uel τῶται P unde Βοιωτοὶ στασιῶται
GH: 'sed i uix certum et fort. συνεστῶτας pro συνεστῶτες scriptum
est' H. quod posui uix minus capit lacuna 20 Σίμιχον F coll. scholio
Aesch. II 31: σίχον P

κράτην ἐς τὴν Ἑλλάδα πέμπει χρήματα ἄγοντα ἐντεταλμένος πόλεμον ἐν
τῇ Ἑλλάδι ἐργάσασθαι Λακεδαιμονίους. οἱ δὲ τῶν χρημάτων μεταλα-
βόντες Ἀργεῖων μὲν Κύλων τε εἶναι λέγονται καὶ Σωδάμας, ἐν Θήβαις
δὲ Ἀνδροκλείδης καὶ Ἰσμηνίας καὶ Ἀμφίδεμος· μετέτρεξε δὲ καὶ Ἀθη-
ναῖος Κέφαλος καὶ Ἐπικράτης, καὶ ὅσοι Κορινθίων ἐφρόνουν τὰ Ἀργείων
Πολυάνδης τε καὶ Τιμόλαος. Cf. Plut. *Artax.* 20. *Ages.* 15. *Lysandr.* 27.
Polyaen. I 48, 3 Κόνων Φαρναβάζω συμμαχῶν Ἀγησίου τὴν Ἀσίαν
πορθοῦντος ἔπεισε τὸν Πέρσην χρυσίον πέμψαι τοῖς δημαγωγοῖς τῶν πόλεων
τῆς Ἑλλάδος, οἱ λαβόντες πείσουσι τὰς πατρίδας ἐκφέρειν τὸν πρὸς Λακε-
δαιμονίους πόλεμον. οἱ μὲν δεκασθέντες ἔπεισαν καὶ συνέστη πόλεμος
Κορινθιακός.

τὰς πολεμίας ἔλαβεν οὐσας πέντε καὶ ναῦς ἄς ἐπ[ε]μφαν
τριάχοντα· μετὰ δὲ ταῦτα [τὰς πάσας] ἔχων τριήρεις κατα- 30
πλεύσας εἰς Θάσον ἀπέστησε αὐτήν τῶν Ἀθηναίων. οἱ μὲν
οὖν ἐν ταῖς πόλεσι ταῖς προειρημέναις διὰ ταῦτα πολλὰ μάλλον
5 ἢ διὰ Φαρναβάζον καὶ τὸ χρυσίον ἐπηρμένον μισεῖν ἦσαν
τοὺς Λακεδαιμονίους. 35

Ὁ δὲ Μίλων ὁ τῆς Αἰγίνης ἄρμοστής, ὥς ἤκουσε τὰ III
παρὰ τῶν Ἀθηναίων, συμπληρωσάμενος τριήρη διὰ ταχέων
ἐδίωκε τὸν Δημαίνετον. ὁ δὲ κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον ἔτυχε
10 μὲν ὢν περὶ Θορικὸν τῆς Ἀττικῆς· ἐπειδὴ δὲ προσπλεύσας 2
ἐκεῖνος πρὸς || τὴν γῆν] ἐπεχείρη[σεν] ἐξωθ[εῖν], ὥρμησεν ἐπὶ
Πολυ[. . .] πλ[εῖν] κρατήσ[ας] δὲ μιᾶς ν[εὺς] αὐτῶν τὴν μὲν
ὕψ[ος] αὐτῇ ναῦν, ὅτι χεῖρον ἦν τὸ σκ[άφος], αὐτοῦ κατέ-
λιπεν, [εἰς δὲ] τὴν ἐκείν[ων] μεταβιβ[ά]σας τοὺς αὐτοῦ ναύ[τας]
15 π[α]ρέπλευσεν [ἐπὶ τὸ στρα]τευμα τὸ μετὰ τοῦ [Κόνωνος]
— — ὁ δὲ Μίλ[ων] εἰς Αἰγίνα με[τὰ] τῆς τριήρους ἀπέ-
πλευσε.

Τὰ μὲν οὖν ἀδρότατα τῶν [κατ' αὐτὴν τὴν Ἑλλάδα τῷ IV
θέρῃ] τούτῳ συμβάντων [οὕτως ἐγένετο·] τελευτῶντος] δὲ τοῦ
20 [θέρους τῇ μὲν [Ἑλλάδι τῆς κοινῆς εἰρήνης] ἔτος ὀγδοὺς ἐνε- 10
στήκει· [κατὰ δὲ τὴν Ἀσίαν τότε . . .] αἰρος τὰς τριήρεις ἀπα-
[γαγὼν — — —] ἐκεῖ δὲ καταπλεύσας τὰς [— — —] ἐν,
ἔτυχεν γὰρ αἰεὶ τοῦ [— — —] κατεσ[κευακῶς] ἦν νεώρια [— 15
— —] εἰς ὅπου συνέπιπτεν [— — —] τὸν δὲ Φαρναβάζον
25 ἀκούσας — — —] παραγενέσθαι βουλό[μενος] τῷ Φαρναβάζῳ
συμμεῖ[ξ]αι καὶ μισθὸν ἀπολα[βεῖν] τοῖς στρατιώταις . . . α[ι]ρος
μὲν οὖν αὐτοῦ διε[τριβ]εν, ἐπὶ δὲ τὰς ναῦς τῶν Λακ[ε]δαι- 20
μονίων καὶ τῶν [συμμάχων] ἀφικνεῖται Πόλλις] ναύαρχος ἐκ

1 ναῦς ἄς Bo 2 τὰς πάσας L 11 columnae tertiae deest pars
sinistra, cuius uersus I—5 fragmento I suppletur ita, ut ante eius
litteras 8—9 deesse uideantur 5—6, post eas 8—9 τὴν γῆν et ἐξωθ[εῖν]
Bo 12 latet nomen loci: an Ποταμόν? μιᾶς quamvis editoribus non
probatum recepi 15 παρέπλευσεν Richards: πρέπλευσεν GH 18 sq. sup-
pleuit L θέρει iam F 20 suppl. K: εἰρήνη τῇ πρὸς Ἀθηναίους GH
ἀρχῇ τῇ τῶν Λακεδαιμονίων Meyer p. 63 21 suppl. L 22 ἀπαγαγὼν
F 23 αἰεὶ P 25 ἀκούσας F 26 τοῖς στρατιώταις L

30

35

40

Col. III
(A Col. III
cum
Fr. I, 2)

5

10

15

20

Λακε[δαίμονος εἰς τὴν ναυαρχίαν τῇ]ν Ἀρχελαΐδα κατα[στὰς
 25 διάδοχος. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον Φοινίκων [— — ἔχον
 ἐνενήκον]τα νῆες εἰς Καῦνον ὧν [δέκα μὲν ἐπλευσαν ἀπὸ
 Κιλι[κίας αἱ δὲ λείπουσιν] — — —] ἀς Ἀκτων ὁ Σιδώνιος
 [— — — βασι]λεῖ τοῖς ταύτης τῆς [— — — πε]ρὶ τὴν 5
 ναυαρχίαν Φαρ[νάβάζος — — —] ντων αὐτὸν τῶν παρα-
 30 3 [— — — ὁ μὲν οὖν.] . ἀρος τὰ περὶ τὴν ἀρχὴν [— — —
 τὸ στρατό]πεδον. Κόνων δὲ προσ[πλέοντας τοὺς πολεμίους
 αἱ]σθόμενος ἀναλαβὼν [— — — συμ]πληρώσας τὰς τριήρεις
 35 [— — — ὡς τάχ]ιστα ποταμὸν τὸν Καῦ[νιον] καλούμενον 10
 εἰς λίμνη]ν τὴν Καυνίαν εἰσέπλευ[σε — — — το]ῦ Φαρνα-
 βάζου καὶ τοῦ Κό[νωνος] — — —] ρνη[ς] ἀνὴρ Πέρσης πα
 [— — —] τῶν πραγμάτων δς [— — — ἡβ]ούλετο λαβεῖν
 40 [κ]ατα[— — —] . ν δὲ πε[.] . [. . .]ν[.]με[.] .]υ φιλ[ί]αν [— — —]
 . ος ἀπέπεμψεν ὡς βασιλέα σ[.] . .]α[— — — τ]ὴν σκηνὴν 15
 αὐτοῦ λ[. . . .]ῆλθ[ε . . .]ν[— — — ἀ]παγγείλας δὲ τὰ π[. . . .]-
 εασα[. . .]υ

Col. IV
(A Col. IV)

Fr. 17
Τι]σσαφ[ερ
]αμο[
Τισσα]φερ[ν

Fr. 18
]μωσ[
]γάρ περ[
]δον κ[
β]ιαζο[ι
ιετ

20

1 εἰς τὴν ναυαρχίαν—καταστὰς διάδοχος W. L. Newman coll. Polyaen.
 II 8 6 παροξυνόντων GH 8 προσ[πλέοντας τοὺς πολεμίους Bo F προσ-
 πλέοντας spatio melius conueniret' H 9 μέρος τι τῶν στρατιωτῶν καὶ
 et 10 ἀνήγετο ins. Bo 10 ὡς τάχιστα et καλούμενον Bu 12 Παιφέρ-
 νης coll. XIV 3 uel Ἀρταφέρνης coll. Diod. XIV 79 GH: hoc praefert
 Meyer p. 57. 71 14—17 'Fragmenti 2, quod litteras]υφύ[.]α[σ[.]ηλθ[.]
 εασα habet incerta est sedes' H 18 Col. quartae 'nihil praeter initia
 uersuum (26—42) restat, uersus autem circa 40 litterarum erat' H Sed
 ad superiorem columnae partem amissam fragmenta 17—20 probabiliter
 editores rettulerunt, quorum 17 et 18 primos uersus habent

2 Diodor. XIV 79, 8 παρεγενήθησαν δὲ τῷ Κόνωνι τριήρεις ἐνενή-
 κοντα, δέκα μὲν ἀπὸ Κιλικίας, ὀγδοήκοντα δ' ἀπὸ Φοινίκης, ὧν ὁ Σιδωνίως
 δυνάστης εἶχε τὴν ἡγεμονίαν

Fr. 19
]ς τυρα[νν
]απασι
]αντα[
] . μων[
5]ωμενω[
]μετευ[
] . υον δε και[
] . . . Αρχε[λαιδ
]οποσου[
10]τουμ[
]σθεν[
] . ωνα[
]αφυ[
 . [— — —] . [— — —] α [— — —] φε[— — —] α . V 26—30
15 [— — —] π[— — —] β . [— — —] τα[. .] τα[— — —]
ποντα[— — —] ἀρχ[ο]ντ[— — —] κους ιστ[— — —] σιν τὰς 35
μ[— — —] ωσιν περ[— — —] τεκελ[— — —] νων οὐδ[— — —] 40
—] ἔχοντες [— — —] εἶχον γὰρ . . .

Deest columna saltem una.

] εἰσιν δὲ κα[— — — τῶ]ν ἱππέων [— — —], ἐνιοι VI Col. V
20 δὲ περ[— — —] προσ[σ]τιον. ἡ μὲν [οὖν — — —] τοιαύτη 5 (B Col. I
cum Fr. 3)

19 columna quinta et sexta usque ad u. 27 altera manu scriptae
 quae saepe membra colis distinxit: prioris deest pars sinistra litterarum
 circa 27 εἰσιν δὲ καὶ οἱ Wilcken 20 προστίον F

19 Xenoph. Hell. III 4, 20 προεῖπεν (Ἀγησίλαος) αὐτοῖς ὡς εὐθὺς
 ἡγήσαιο τὴν συντομωτάτην ἐπὶ τὰ κράτιστα τῆς χώρας, ὅπως αὐτόθεν
 οὕτω τὰ σώματα καὶ τὴν γνώμην παρασκευάζοιντο ὡς ἀγωνιούμενοι. 21 ὁ
 μέντοι Τισσαφέρνης ταῦτα μὲν ἐνόμισε λέγειν αὐτὸν πάλιν βουλόμενον
 ἐξαπατῆσαι, εἰς Καρίαν δὲ νῦν τῷ ὄντι ἐμβαλεῖν, καὶ τό τε πεζὸν κα-
 θάπερ τὸ πρόσθεν εἰς Καρίαν διεβίβασε καὶ τὸ ἱππικὸν εἰς τὸ Μαιάνδρου
 πεδίον κατέστησεν. ὁ δ' Ἀγησίλαος οὐκ ἐψεύσατο, ἀλλ' ὥςπερ προεῖπεν,
 εὐθὺς εἰς τὸν Σαρδιανὸν τόπον ἐνέβαλε. καὶ τρεῖς μὲν ἡμέρας δι' ἐρημίας
 πολεμίων πορευόμενος πολλὰ τὰ ἐπιτήδεια τῇ στρατιᾷ εἶχε, τῇ δὲ τετάρτῃ
 ἔχον οἱ τῶν πολεμίων ἱππεῖς. 22 καὶ τῷ μὲν ἄρχοντι τῶν σκευοφόρων

2 κ[.]δ[. — — —]ις. Ἀγησίλαος δὲ [— — — τὸ] στρα-
 τόπεδον [— — — τὸ] Κα[ύστ]ρι[ον πεδίων — — — κατὰ]
 10 τὰ ὄρη ταξάμενος — — —]ους, ταύτη πάλιν [— — —]ης
 τοιαύτη φθάσας — — —]ς τὸ στρατόπεδον [— — —]ειν.
 15 3 Τισσαφέρνης [δὲ — — — ἐπηκο]λοῦθαι τοῖς Ἑλλήσιν [ἐξων 5
 — — — ἱππέας μὲν . . . α]κισχιλίους καὶ μυ[ρίους, πεζοὺς δὲ
 πεντάκισμυρίων ο]ὐκ ἐλάττους. [Ἀγησίλαος δὲ — — — ἡγή]-
 σάμενος χαλεπὸν προσβάλλοντας τοὺς πολέμι[ο]ς ἐκ παρα-
 20 τὰ[ξ]εως ἀμύνεσθαι πολὺ τῶν Ἑλλήνων ἐ]περέχοντας, [ἐταξεν
 ἐν πλινθίῳ τὸ στράτευμα . .]λως καὶ κρα[τ — — —]στρα- 10
 τηγίας [— — —]σαντα μάχεσθαι [— — —]ων στράτευμα
 25 [— — —]σας, οἱ δὲ βάρβα[ροι — — —]ες καὶ συντετα-
 γμέν[— — —] ἔχοντες τοσοῦτ[— — —] δ]υνατὸς ἀφορ-
 μᾶν [— — —] κα[τε]ίδον τοὺς Ἑλλη[νας — — —] ο]ὔτε
 30 τὴν πορείαν [— — —] καταφρονεῖν [— — —]ντες αὐτοὺς 15
 [— — —] τοῦ στρατεύ[ματος — — —]προσβαλόν[τ — — —]
 35 — ἐξ]ωθεν τοῦ πλινθίου — — —]ον προσέτα[τε — — —]
 τοὺς δὲ Πελοπον[νησίους καὶ τοὺς συμμάχους . . .] προσῆγε

2 κατὰ τὰ F 7—9 suppl. Bu, qui etiam κατιδὼν αὐτοὺς et postea
 ἀλλ[ο]ως καὶ κρα[τ]ύνας τὴν τάξιν, ἐποιεῖτο δὲ τῆς] στρατηγίας [ἀποδείξειν
 αὐτοῦ 12 σας' uel σασι sine colo 15]ντάς P 18 δρομω]ι F

εἶπε διαβάντι τὸν Πακτωλὸν ποταμὸν στρατοπεδεύεσθαι, αὐτοὶ δὲ κατι-
 δόντες τοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀκολούθους ἐσπαρμένους εἰς ἀρπαγὴν πολλοὺς
 αὐτῶν ἀπέκτειναν. αἰσθόμενος δ' ὁ Ἀγησίλαος βοηθεῖν ἐκέλευσε τοὺς ἱππέας.
 οἱ δ' αὖ Πέρσαι ὡς εἶδον τὴν βοήθειαν ἠθροίσθησαν καὶ ἀντιπαρετάξαντο
 παμπληθεῖς τῶν ἱππέων τάξεσιν. 23 ἔνθα δὴ ὁ Ἀγησίλαος γινώσκων
 ὅτι τοῖς μὲν πολέμοις οὐκ ἀπείρητο, αὐτῷ δὲ οὐδὲν ἀπείρη τῶν
 παρεσκευασμένων, καιρὸν ἡγήσατο μάχην συνάψαι, εἰ δύναίτο. σφαιρα-
 σάμενος οὖν τὴν μὲν φάλαγγα εὐδὲς ἦγεν ἐπὶ τοὺς παρατεταγμένους ἱπ-
 πέας, ἐκ δὲ τῶν ὀπλιτῶν ἐκέλευσε τὰ δέκα ἀφ' ἧβης θεῖν ὁμώσε αὐτοῖς,
 τοῖς δὲ πελτασταῖς εἶπε δρόμῳ ὑφηρεῖσθαι. παρήγγειλε δὲ καὶ τοῖς ἱπ-
 πεῦσιν ἐμβάλλειν ὥς αὐτοῦ τε καὶ παντὸς τοῦ στρατοπέδου ἐπομένου.
 24 τοὺς μὲν δὲ ἱππέας ἐδέξαντο οἱ Πέρσαι· ἐπεὶ δὲ ἅμα πάντα τὰ δεινὰ
 παρ' ἡν, ἐνέκλιναν καὶ οἱ μὲν αὐτῶν εὐδὲς ἐν τῷ ποταμῷ ἔπεσον, οἱ δ'
 ἄλλοι ἔφευγον. οἱ δ' Ἑλληνες ἐπακροδοῦντες αἰρούσι καὶ τὸ στρατόπεδον

πο[— — —] . ὦρα τοὺς Ἑλλη[νας — — —]λεον α[. . .]
 ὦν ἀεὶ [— — —] δ]μοίως, ε[. . .]διε[— — —]ν ἐγγυτέρω 40
 μᾶλ[λο]ν — — —] οὐδὲν ἀλλ' ἢ τὸν ποτ[αμὸν — — —]
 γὰρ ἀμφοτερ[. . .] | ηγ[— — —]ετ[. . .] προῖόν[τ . . .] | δε[— — —] 45
 5 — δ]λιγ[. . .]σ[.] | ει[— — —] στρά]τευμα
 | τε[— — —]αν[.] . , Ἀ[γ]ησί | λα[ος δὲ — — —] .
 υ[. . .] | τ[— — —] στρ]άτευμα[— — —]ιππονο[— — —] 50
 π]αρασκευα[. . . — — —]ιους ἵνα τῇ ν . [— — —] κα]τα-
 νέμουσι [.] | κα[— — —]ωνην πολλ[. . .] | . α[— — —] 55
 10 βουλεύσομ[εν . . .] | π . [— — —] τοῦτο]ν τὸν ἐνιαυ[τὸν] | οἱ
 . [— — —]νοιτινεια[. . .] | ε . [— — —]υς ἔγνωκα .
 [. . .] | ο . [— — —] . των τῆς νυκτὸς | . ι[— — —] μὲν 60
 ἐπλίτας [.] || ταχοσίους δὲ φιλοῦς, καὶ το[ύτοις ἐπέστη-
 σεν ἄρχοντα] Ξενοκλέα Σπαρτιάτην π[αραγγείλας ὅταν γέ-
 15 νωνται] βαδίζοντες κατ' αὐτοὺς [οἱ τελευταῖοι τῆς στρατιᾶς]

2 ἐπιδιέβαινε Wilcken 3 λο[γ]ν incipit fragmentum 3, quod uer-
 sum 42—49 et 54—60 initia habet binarum pleraque litterarum, quibus
 lineolas praefixi: recte id ab editoribus hic esse positum demonstrant
 uoces iam coniunctae μᾶλ[λο]ν, τὸν ποτ[αμὸν], Ἀ[γ]ησί[λα]ος et quod . i ex-
 tremus est columnae uersus ποτ[αμὸν] F 4 'δ in margine sinistra ad-
 scriptum uersum quadringentesimum significare uidetur' H 8 Πελοπον-
 νησ]ίους F 11 'non congruit οἵτινες' H 15 suppl. L: οἱ ἐπὶ τῆς
 οὐραγίας GH

αὐτῶν. καὶ οἱ μὲν πελτασταὶ ὥς περ εἰκὸς εἰς ἀρπαγὴν ἐτρέποντο· ὁ δ'
 Ἀγησίλαος κύκλῳ πάντα καὶ φίλια καὶ πολέμια περιστρατοπεδεύσατο.
 καὶ ἄλλα τε πολλὰ χρήματα ἐλήφθη, ἃ εὖρε πλέον ἢ ἐβδομήκοντα τάλαντα,
 καὶ αἱ κάμηλοι δὲ τότε ἐλήφθησαν, ἃς Ἀγησίλαος εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπή-
 γαγεν. 25 Ὅτε δὲ αὕτη ἡ μάχη ἐγένετο, Τισσαφέρνης ἐν Σάρδεσιν ἔτυχεν
 ὦν· ὥστε ἡτιῶντο οἱ Πέρσαι προδεδόςθαι ὑπ' αὐτοῦ. γνοὺς δὲ καὶ αὐτὸς
 ὁ Περσῶν βασιλεὺς Τισσαφέρην αἴτιον εἶναι τοῦ κακῶς φέρεσθαι τὰ αὐτοῦ
 Τιδραύστην καταπέμψας ἀποτέμνει αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν. Diodor. XIV 80, 1
 μετὰ δὲ ταῦτα Ἀγησίλαος μὲν ἐξαγαγὼν τὴν δύναμιν εἰς τὸ Καῦστριον
 πεδίων καὶ τὴν περὶ Σίπυλον χώραν ἐδήλωσε τὰς τῶν ἐγχωρίων κτήσεις·
 Τισσαφέρνης δὲ μυρίους μὲν ἱππεῖς, πεντακισμυρίους δὲ πεζοὺς ἀθροίσας
 ἐπηκολούθει τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ τοὺς ἀποσωμένους τῆς τάξεως ἐν
 ταῖς προνομαῖς ἀνῆρει. Ἀγησίλαος δὲ εἰς πλινθίων συντάξας τοὺς στρατιώτας
 ἀντέχετο τῆς παρὰ τὸν Σίπυλον παρωρείας ἐπιτηρῶν καιρὸν εὐδετο εἰς

Col. VI
 (B Col. II)

5 εἰς μάχην τ[άττ]εσθαι. [— — —]κ[.] ἀναστήσας ἄ[μα
 ἡμέρα [τ]ὸ [στ]ρά[τε]υ[μα] πάλιν] ἀνῆγεν εἰς τὸ πρ[ό]σθεν.
 οἱ δὲ βάρβαροι συνα[κο]λουθήσ[αν]τες ὥς εἰώθεσαν οἱ μὲν
 αὐτῶν προσέβαλλον τοῖς Ἑλλησιν, οἱ δὲ πε[ρί]π[ε]υον αὐ-
 10 τούς, οἱ δὲ κατὰ τὸ πεδίον ἀτάκτ[ως] ἐπ[η]κολούθουν. δ δὲ
 Ξενοκλῆς, ἐπειδὴ καίρ[ον] ὑπ[έ]λαβεν εἶναι τοῖς πολέμοις ἐπι-
 χειρεῖν, ἀνα[στήσ]ας ἐκ τῆς ἐνέδρας τοὺς Πελοποννησίους ἔθι-
 15 δρόμῳ. τῶν δὲ βαρβάρων ὥς εἶδον ἕκαστοι προσθέοντες
 τοὺς Ἑλληνας ἔφευγον καθ' ἅπαν τὸ πεδίον. Ἀγησίλαος δὲ
 20 κατιδὼν πεφοβημένους αὐτοὺς ἐπεμπεν ἀπὸ τοῦ στρατεύματος
 τοὺς τε κούρους τῶν στρατιωτῶν καὶ τοὺς ἱππέας διώζοντας
 ἐκείνους· οἱ δὲ μετὰ τῶν ἐκ τῆς ἐνέδρας ἀναστάντων ἐνέ-
 25 κειντο τοῖς βαρβάροις. ἐπακολουθήσαντες δὲ τοῖς πολέμοις
 οὐ λίαν πολὺν χρόνον, οὐ γὰρ ἡδύναντο καταλαμβάνειν αὐτοὺς
 ἅτε τῶν πολλῶν [ἱπ]πέων ὄντων καὶ γυμνῶν, καταβάλλου-
 30 σιν μὲν αὐτῶν περὶ ἑξακοσίους, ἀποστάντες δὲ τῆς διώξεως
 ἐβάδιζον ἐπ' αὐτὸ τὸ στρατόπεδον τὸ τῶν βαρβάρων. κατα-
 35 λαβόντες δὲ φυλακὴν οὐ σπουδαί[ως] κ[α]θε[σ]τ[ά]σαν ταχέως
 αἰροῦσιν, καὶ λαμβάνουσιν αὐτῶν [πολ]λὴν μὲν ἀγοράν, συγ-
 40 νοὺς δὲ ἀνθρώπους, πολλὰ δὲ σκεύη καὶ χρήματα <τὰ> μὲν 20
 τῶν ἄλλων τὰ δὲ Τισσαφέρνους αὐτοῦ.

1 εἰς δὲ τὴν ἐπιούσαν Bu coll. XVI 2 4 περίππεον Bo
 7 εἰδοι P 12 ἀναστάντες P 13 των βαρβάρων P 20 εαυτοὺς P

τὴν τῶν πολέμων ἐπίδρα. 2 ἐπελθὼν δὲ τὴν χώραν μέχρι Σάρδεων
 ἔφθειρε τοὺς τε κήπους καὶ τὸν παράδεισον τοῦ Τισσαφέρνους φυτοῖς καὶ
 τοῖς ἄλλοις πολυτελῶς πεφύλοτεχνημένον εἰς τρυφὴν καὶ τὴν ἐν εἰρήνῃ τῶν
 ἀγαθῶν ἀπόλαυσιν. μετὰ δὲ ταῦτ' ἐπιστρέψας ὥς ἀνὰ μέσον ἐγενήθη τῶν
 τε Σάρδεων καὶ Θυβάρων, ἀπέστειλε Ξενοκλέα τὸν Σπαρτιάτην μετὰ
 χιλίων καὶ τετρακοσίων στρατιωτῶν εἰς τινὰ δασὺν τόπον ὅπως ἐνεδρεύσῃ
 τοὺς βαρβάρους. 3 αὐτὸς δ' ἅμ' ἡμέρᾳ πορευόμενος μετὰ τῆς δυνάμεως
 ἐπειδὴ τὴν μὲν ἐνέδραν παρήλλαξεν, οἱ δὲ βάρβαροι προσπίπτοντες ἀτάκτως
 τοῖς ἐπὶ τῆς οὐραγίας ἐξήπτοντο, παραδόξως ἐξαίφνης ἐπέστρεψεν ἐπὶ τοὺς
 Πέρσας. γενεμένης δὲ καρτερᾶς μάχης καὶ τοῦ συστήμου τοῖς κατὰ τὴν
 ἐνέδραν ἀρδέντος ἐκείνοι μὲν παιανίσαντες ἐπεφέροντο τοῖς πολέμοις, οἱ δὲ
 Πέρσαι θεωροῦντες αὐτοὺς ἀπολαμβανομένους εἰς μέσον κατεπλάγησαν καὶ

Γενομένης δὲ τῆς μάχης τοιαύτης οἱ μὲν βάρβαροι κατα- VII
 5 πλαγόντες τοὺς Ἑλληνας ἀπεχώρησ[αν] σὺν] τῷ Τισσαφέρνει 30
 πρὸς τὰς Σάρδεις· Ἀγησίλαος δὲ περιμένοντας αὐτοῦ τρεῖς ἡμέ-
 10 ρας, ἐν αἷς τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπέδωκεν τοῖς πολε-
 15 μίοις καὶ τρόπαιον ἔστησε καὶ τὴν γῆν ἄπασαν ἐ[πόρθ]ησεν,
 20 προῆγεν τὸ στρατεύμα εἰς Φρυγίαν πάλιν τὴν μεγάλην.
 25 ἐποιεῖτο δὲ τὴν πορείαν οὐκέτι συντεταγμένους ἔχων ἐν τῷ 2 35
 πλινθίῳ τοὺς στρατιώτας, ἀλλ' ἔων αὐτοὺς ὅσῃν ἡβούλοντο
 τῆς χώρας ἐπιέναι καὶ κακῶς ποιεῖν τοὺς πολέμους. Τισσα-
 30 φέρνης δὲ πυθόμενος τοὺς Ἑλληνας β[α]δίζειν εἰς τὸ πρόσθεν
 35 ἀναλαβὼν αὐτοὺς τοὺς β[α]ρβάρους ἐ[πη]κολοῦθει ὀπισθεν αὐ-
 40 τῶν πολλοὺς σταδί[ους] διέχων. Ἀγησίλαος δὲ διεξελθὼν 3
 τὸ πεδίον τὸ τῶν Λυδῶν [ἦγε] τὴν στρατιὰν [ἀμαχεῖ] διὰ τῶν
 ὄρων τῶν διὰ μέσου κε[ι]μένων τῆς] τε [Λυδίας] καὶ τῆς
 45 Φρυγίας· ἐπειδὴ δὲ διεπορ[εύ]θησαν ταῦτα κατεβίβ[α]σε τοὺς
 50 Ἑλληνας εἰς τὴν Φρυγίαν ἕως ἀφίκοντο πρὸς τ]ὸν Μαϊάνδρον 45
 ποταμόν, [ὅς] ἔχει μὲν τὰς πηγὰς ἀπὸ Κελαι[ν]ῶν, ἡ τῶν ἐν
 Φρυγίᾳ μεγίστη [πόλις] ἐστίν, ἐκδίδωσι δ' εἰς θάλατταν παρὰ
 4 Πριήνην κ[αὶ] Μίλητον. καταστρα[το]πεδεύσας δὲ τοὺς Πελο- 4
 20 [οννησίους] καὶ τοὺς συμμαχ[ο]ύς ἐθύετο πότερα χρὴ διαβ[αί-
 50 νειν] τὸν ποταμὸν ἢ μή, καὶ βαδίζειν ἐπὶ Κελαι[ν]ὰς ἢ πάλιν
 τ]οὺς στρατιώτας ἀπάγειν. ὥς δὲ συνέβ[α]ινεν αὐτῷ] μὴ γί-

1 'In litteris γε rursus incipit manus prima' H 6 πάλιν ante εἰς
 traidit K 11 ἐ[πη]κολοῦθει 'propter hiatum fort. post αὐτῶν transpo-
 nendum' HK 13 [ἀμαχεῖ] W 'lacunae accommodatus quam [πάλιν]
 Bo aut [ἀσφαλῶς] F' H 16 ἕως . . . πρὸς W 17 suppl. L coll.
 Polyb. II 16, 6 τὰς ἀρχὰς ἔχων iam Bo coll. Strab. XII pp. 576 sq.: παρὰ
 <τὴν> Μεσσηνίδα ῥέων Wilcken *Herm.* XLIII p. 476 18 ἐκδίδωσιν G H: corr.
 L θαλάσσαν P 19 Μίλητον F coll. Strab. I, d. Μουσῶνα W Μυκάλην Wilcken

παραρχῆμα ἔφευγον. 4 οἱ δὲ περὶ τὸν Ἀγησίλαον μέχρι μὲν τινος ἐπι-
 διώξαντες ἀνεῖλαν μὲν ὑπὲρ ἑξακισχιλίου, αἰχμαλώτων δὲ πολὺ πλῆθος
 ἤθροισαν, τὴν δὲ παρεμβολὴν διήρπασαν γέμουσαν πολλῶν ἀγαθῶν. 5 ἀπὸ
 δὲ τῆς μάχης Τισσαφέρνης μὲν εἰς Σάρδεις ἀπεχώρησε καταπεπληγμένος
 τὴν τόλμαν τῶν Λακεδαιμονίων, Ἀγησίλαος δ' ἐπεχείρησε μὲν εἰς τὰς ἄνω
 σατραπείας <στρατεῖν>, ἐν δὲ τοῖς ἱεροῖς οὐ δυνάμενος καλλιερῆσαι πάλιν
 ἀπήγαγε τὴν δύναμιν ἐπὶ θάλατταν.

Col. VII
(B Col. III
cum Fr.
4—6 et 7
Col. I)

γενεσθαι καλὰ τὰ ἱερά, περιμείνα[ς ἐκεῖ τήν τ]ε ἡμέραν ἣν
παρεγένετο καὶ τὴν ἐπο[ύσαν ἀπῆγγ]εν τὸν || [στρατὸν — —
Ἀγησί]λαος μὲν οὕ[ν παρὰ τὴν Μεσσηνί]δα τὸ πεδῖον τὸ Μαί-
άνδρου καλούμενον δι[εξε]λθὼν — — δ] νέμονται Λυδ[οί]
5 κ[αὶ Κᾶρες κατῆ]ρεν εἰς Μαγνησίαν. δ] δὲ βασιλεὺς . [— — 5
— π[ερὶ τοῦ]τους τ[— — — στρ]ατηγὸν ἄμα δὲ [— — —].
10 Τισσαφέρην ετ[— — — το]ύς Ἑλληνας οἱ [— — —]νον
καὶ μάλλο[ν — — —] . δι[έ]χα κειμε[ν — — —]εξ[— — —]
συ[— — — Τισσ]αφ[έρην — — —]οπ[— — —] Ἀρταξ[έ]ρξ[— — —]δια
15 [— — —]απαρ[— — —]λο[— — —]κα[.] . σα[— — —] 10
—[— — —]οργ[— — —] αὐτῷ κατηγ[. . . α]. α[. . .] δι[— — —]σα[. . .]τε βα-
σιλεὺς ὁμολογοῦντ[. . .] μάλιστ[α — — —] δι[ὰ Τισσ]αφέρην καὶ
20 πα[ρ]ῶν ἐκείνους [— — —] πάντων καθ' ἃ Τιθραύστης αὐτὸν
κα[. . .] — — —] δὲ ἐπειδὴ καταφ[.] Φρυγίαν καὶ Λυθ[ίαν]

2 columnae septimae sinistra tantum pars servata, ut uersuum 3—12 binae uel singulae exstant litterae, plura in reliquis. Dextram partem aliquatenus suppleant fragmenta 4—6 et 7 col. 1: quorum fr. 4 uersum 1—10 continuare certum est, fr. 5 num recte u. 16—24, fr. 7 c. 1 u. 30—35, fr. 6 u. 35—41 inserta sint an ad alios columnae locos pertineant, editores ipsi dubitant, quare inclinatis litteris ea distinxi 3—4 τὸ πεδῖον τὸ Μαϊάνδρου GH, reliqua suppl. L: [διαπορευθεὶς κατὰ τὴν Μέσσην ἣν] Bo δ[ί]χα τῶν πρὸς Κελαιναῖς Φρυγῶν Wilcken 5 suppl. L: καὶ Μυσοὶ Κᾶρες τε καὶ Ἴωνες W et Wilcken coll. Strab. XIII p. 629 καὶ Ἴωνες περὶ τὴν Μαγνησίαν ἡσυχίαν ἦγεν, δ] δὲ Bo 11 'κατηγορία non conuenit' H 14 κα[τ]έλ[υ]σε Wilcken 'quod cum reliquiis congruit' H

4 Diodor. XIV 80, 6 Ἀρταξέρξης δὲ ὁ τῆς Ἀσίας βασιλεὺς τὰ τε ἐλαττώματα πυδόμενος καὶ κατορρωδῶν τὸν πρὸς τοὺς Ἑλληνας πόλεμον δι' ὀργῆς εἶχε τὸν Τισσαφέρην. τοῦτον γὰρ αἴτιον γεγονέναι τοῦ πολέμου ὑπελάμβανε καὶ ὑπὸ τῆς μητρὸς δὲ Παρυσάτιδος ἦν ἡξιωμένος τιμωρήσασθαι τὸν Τισσαφέρην· εἶχε γὰρ αὐτὴ διαφόρως πρὸς αὐτὸν ἐκ τοῦ διαβεβληκέναι τὸν υἱὸν αὐτῆς Κῦρον, ὅτε τὴν ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν στρατείαν ἐποιεῖτο. 7 καταστήσας οὖν Τιθραύστην ἡγεμόνα τούτῳ μὲν παρήγγειλε συλλαμβάνειν Τισσαφέρην, πρὸς δὲ τὰς πόλεις καὶ σατράπας ἐπέμψεν ἐπιστολάς, ὅπως πάντες τούτῳ ποιῶσι τὸ προσταττόμενον. 8 Ὁ δὲ Τιθραύστης παραγενόμενος εἰς Κολοσσάς τῆς Φρυγίας συνέλαβε τὸν Τισσαφέρην διὰ τίνος Ἀραιοῦ σατράπου λουόμενον καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποκόψας ἀπέστειλε πρὸς τὸν βασιλέα· αὐτὸς δὲ τὸν Ἀγησίλαον πείσας εἰς λόγους ἐλθεῖν ἐξαμηνιαίους ἀνοχὰς ἐποιήσατο. Polyae. VII 16 Ἀρταξέρξης ἐπὶ

— —]το[. . . .]εν ἀνέπεμψ[εν ἐπιστ]ολὰς ἧς ἔφερε[— —]ρα
[.]ι πρὸς Ἀρ[αῖον Τισσαφέρην] — —] ἐπ[. . . .]ο
πρὸς Με[. . . .]αῖον ὡς α[. . . .]στ[. . . .] λαβεῖν ἐκελ- 25
[. . . .]αἰδ[— —] ευ[.]υτου γε[. . . .]ται[— —]πε
5 [.]νουτο[. . . .]ου[— —]λω[.]ν ἐμελλεν
ηχ[— —]σιν[— —]Τιθραύστ[— —]τα[. . . .]τ[— —]
30 δὲ δο[. . . .]της ἀποκρε[— —]μ[. . . .]ρίζεσθ[αι — —]
—] ὁπότε α[— —]Τισσα[φέρην]ν ἀ[π]έστειλεν τ[— —]
35 ο[αρ[— —]ο Ἀρ[αῖος] εἰς Σάρδεῖς το[— —]ονου[— —]δυ
10 νκτὸς Τισσαφέρην[— —] . ρια[. . . .] βέλτιστοι τῶν στρ[α-
τη]γῶν[. . . .]ιαν ετε[. . . .]ἀκιν[υ]δνότερον ἔξεν τ[ῶν] κατὰ
τῇ[ν] σατραπία[ν] Ἀγησίλα[ου] καθημένου περὶ τὴν Μαγνη[σ]ίαν 40
ἐμ[— —] τῶν πεζῶν καὶ τῶν ἱππέων[. . . .]ω προ[— —]ε
[. . . .]ον δι[α]κεμμένου[— —] ἄλλ[ους] ἄλλῃ ποι[. . . .]αν
15 [— —] βουλόμενος δ[. . . .]π[. . . .]στράτευμα τὰ[. . . .] 45
[. . . .]

Desunt uersus 2

. . .]ν[— —]προ[— —]π[. . . .] Ἀρταξ[έ]ρξ[— —]τα 2
ἡμέρα[ς — —] αὐτὸν α[— —]Φρυγίας ἐπία[— —]

Col. VIII
(Fr. 7
Col. II)

1 'fort. παρά, sed spatium βασιλέω[ς] uix tolerat' H 2 ἐπ[έμ-
ψατ]ο GH 3 'fort. ἐκέλευσε sed etiam ἐκεῖ uel ἐκεῖνον legi potest' H
10 'fort. Ἀρ[αῖος] H 17 sqq. Ex hac columna supersunt initia modo
uersuum 3—42, qui circa litteras quadragenas habebant

τὴν Τισσαφέρην οὐλῆψεν κατέπεμψε Τιθραύστην δύο ἐπιστολάς κομίζοντα, τὴν μὲν πρὸς αὐτὸν περὶ τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς τοὺς Ἑλληνας ἐπιτρέπων αὐτῷ τὰ πάντα, τὴν δὲ πρὸς Ἀραιοῦ ὅπως αὐτὸν συλλάβοι μετὰ Τιθραύστου. Ἀραιοῦ ἀναγνοὺς τὴν ἐπιστολὴν ἐν Κολοσσάδ τῆς Φρυγίας καλεῖ Τισσαφέρην ὡς ὁμοῦ βουλευσάσθαι δέον τὰ τε ἄλλα καὶ περὶ τῶν Ἑλλήνων. ὁ δὲ μηδὲν ὑπιδόμενος τὸ μὲν στρατόπεδον κατέλιπεν ἐν Σάρδεσιν, αὐτὸς δὲ μετὰ τριακοσίων λογάδων Ἀρκάδων καὶ Μιλησίων ἀφικόμενος ἐν Ἀραιοῦ κατέλυεν· ἦδη δὲ περὶ λουτρὸν ἔχων τὸν ἀκινάκην ἀπέδετο. Ἀραιοῦ μετὰ τῶν θεραπευτῶν συναρπάσας αὐτὸν καθείρξας εἰς ἀρμάμαξαν συνερραμμένον ἄγειν Τιθραύστη παρέδωκεν. ὁ δὲ μέχρι μὲν Κελαινῶν ἐγκατερραμμένον ἦγαγεν, ἐνταῦθα δὲ ἀποτεμὼν αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν ἀνεκόμισε βασιλεῖ. βασιλεὺς δὲ ἐπέμψεν τῇ μητρὶ Παρυσάτιδι, ἣ μάλιστα ἐσπουδάκει τίσασθαι Τισσαφέρην ἐπὶ τῇ Κύρῳ τελευτῇ. Cf. Nepos Con. 3 sq. Plutarch. Artax. 23.

10 τὸν Τιθρ[αύστην — — — Τισσα]φέρνης [— — —] πρᾶξιν
 α[— — — οἰ]κοδομεῖν — — — πόλεως. [— — —] ὑπὸ
 15 τῶν [— — —] . ε βαδ[ι — — —] τῷ Τιθρ[αύστη — — —]
 —[σ[.]αι παρ[α — — —] ἐπιστολ[α]ς — — —] πρὸς τὴν
 20 α[— — —]τίας κατα . [— — —] . ε Μιλη[σι — — —] 5
 φας καὶ τα . [— — —] κατῆρεν εἰς [— — —] Ἀριαῖον
 25 ε[— — —] μετὰ δὲ ταῦ[τα — — —] διατρίβω[ν — — —]
 ἱμάτια τ[— — —]νον συναρ[πα — — —] καὶ μεταπ[— — —]
 30 — — —] λοι . ν ἱπ[π — — —] συνεχ[— — —]μεν . [— — —]
 35 — — —] της δ[— — —] ἔλεγ[ε — — —] τ[ο]ῦ βασιλέως [— 10
 — — —] τα[ῖ]ς ἐπιστολ[αῖς — — —] ε τὸ βυβλ[ίον — — —]
 40 ττεν βασιλ[ε — — —] αὐτὸν ἀνα[— — —] . . . ειν εκ .
 [— — —] ἄλλην ἀναγ[— — —] τῷ[ν βαρβάρω[ν . . .

Deest columna una uel plures.

Fragmenta columnae IX.

(C Col. I cum Fr. 8, 9 et 33.)

C Col. I	Fr. 8	Fr. 33	
Desunt uersus 15			
]να[.	]λει	]ασ[	15
]καγα-	]μφε-	]κα[.]ων	
πό]λεμον	]τατον	αρεικο	
] . ισωτη	]κοσι-	ονβασιλ[ε	
]λλην αὐ-	20 . . .	σα . φο	30
. . .	Fr. 9	σ]τρατο	20
	. . .	. χρωμ	
	] καὶ 25	μ[.] .	
	π]αραγγει-	. [.]κα	
	] καταμα-	. . .	25
	]υ παραλα-		
	] Μακεδο-		
	. . .		

IX

8 'fort. λουόμε]νον uel γυμ]νόν' H 11]στο . . . [καθὼς προσέτα]τεν βασιλ[εὺς Wilcken 14 sqq. 'Columnae IX—X coniectura hic collocatae sunt. Fr. 8 et 9 propter litterarum atque atramenti similitudinem huc pertinere uidentur, fort. etiam Fr. 33; cui tamen columnae parti ascribenda sint non liquet' H

. . .]νοτη[.] . ασ[— — —] ἄμα μὲν [.] ου . [— — —]
 ἀφθόνω[ς . .]σ . [— — —] ἄ]μα δὲ [.]ενεσ[— — —] ἐπὶ τη
 . . ιματ[— — —] ἡρημένον ὑπαρξο[— — —] δι' ἐκεῖν[.] . .
 5 καὶ βιαζ[.] . [— — —] χρόνον μ[— — —] πολλῆς δυνά[— — —]
 ἰμοι[.]ν α . [.]οι[.]α[— — —]κωξ[.]ην . [.] . ε[— — —]μασε-
 νηγε[— — —] . τέρους ελ[.]η[— — —] ἡ τοῦ[ς] ἐκ τ[ο]ῦ
 π[.]λ[.] . . . γιγν[ο]μ[ένους —]νος δὲ τὴν [.] . [.]χ[ι]αν ἄριστα
 10 τ[— — —] κεχρημέν[ος,] οὐ γὰρ ὥσπερ οἱ — — — τῶν δυ-
 ναστευόντων ὥρμησεν . [— — —]γας καὶ δη[μο]τικωτ . [.] .
 σ[— — —] μεταπεμπόμενος εκ[— — —]κέναι τι δοκούντας
 15 δ[— — —] τῶν πλείστω[ν] χ[— — —] . [.] . ε[.] . . τ[.] . .
 .]ωσ[— — —]ηλωσεν [— — —] δοξάν[— — —] Λα[— — —]
 20 κεδά[μ]ον — — —]των[— — —] πασα[— — —]των[.] . .
 25 30

Desunt uersus fere 8.

Fragmenta columnae X ut uidetur tribuenda.

Fr. 11			
15	τῶν] ἄλλων βαρβάρω[ν		
]ην[	] . [.] ἀλλὰ τὴν με[	10	
] καὶ δει[	] . [.]του δὲ βίον . ιρ . [.]τ[		
] . [.]υτω[	]ς περὶ πολλὴν στ . . . σ[		
] . . μι[	κα]τήγαγεν ἀντὶ ὧν ηγα[		
20]ατεδ[	]ς ἐποίησε κατακει[	5	
] . [.]ελ[	πο]λλαῖς κατασκευαῖς	15	
]ροτ[	] περὶ δὲ τὴν του[		
]ανεκε[			

1 sqq. Perit maior pars uersuum dextra, item fragmenti 10, quod habet u. 26—32. 2 'ἐπιτηδεύματ[cum reliquiis non congruit' H 6f. καθ' ἡ]μᾶς ἐν ἡγε[μονί]α γενομεν . . W. L. Newmann, ἡτοιμασεν . . Wilcken; 'obuium etiam -μας ἐνῆγε' H 'ἐτέρους uix legendum' GH 8 π[ο]λ[έ]μου GH 'ἐπαρχίαν et ὑπαρχίαν (F) aequae ac ναυαρχίαν a reliquiis discrepant; fort. [δ]τ[υ]χ[ι]αν uel [ῆ]σ[υ]χ[ι]αν' H Meyero tamen ἐνεγ- κάμε]νος δὲ τὴν [μοναρχί]αν uix dubium uidetur 9 τ[ο]ῖς πράγμασι φαίνεται W οἱ πλείστοι Meyer: 'lacunam uix complet' H 10 ἐ]πι ('satis congruum') χρημάτων ἀρπα]γὰς uel . . . σφα]γὰς F 'δη[μο]τικῶ τ . . . uel δη[μο]τικώτερο]ς τ[uel δη[μο]τικώτατος τ[scribere licet' H 19 ἡγα[πᾶτο Meyer

Fr. 12

· · · · ·
] . . . [
] . δὲ προστ[
]ων εἰλη[
] . τελευ[τ
5]των παρ' ἐκεῖν[
]αθα περιμε . [
]ν ἐπιτα[
]ιλαθε[
· · · · ·

Fr. 14

· · · · ·
]ων[
]ικκα[
]τιτ[
]τιδα[
· · · · ·

Deest columna una uel plures.

Col. XI X
(D Col. I)

· · ·]ς βο[— — —] . καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἐξήτ[αζε
τοὺς στρατιώτας] σὺν τοῖς ὅπλοις ἐν τῷ λιμέν[ι, προφασίζό-
μενος μὲ]ν ἵνα μὴ βραδυμοῦντες χεῖρους [γέγονται πρὸς τὸν] 15
πόλεμον, βουλόμενος δὲ παρασκε[υάσας ἡσύχους] τοὺς Ῥοδίους
[ἐὰν ἴ]δωσιν ἐν τοῖς ὅ[πλοις αὐτοὺς παρόν]τας τηνικαῦτα τοῖς
ἔργοις ἐπιχειρεῖν[ὡς δὲ σύνηδες] πᾶσιν ἐποίησεν ὄρναι τὸν
ἐξετα[σμόν, αὐτὸς μὲν εἴ]κοσι λαβὼν τῶν τριήρων ἐξέπλευ[σεν
εἰς Καῦνον, βου]λόμενος μὴ παρῆναι τῇ διαφθο[ρᾷ τῶν Δικ- 20
γορείω]ν, Ἱερωνύμω δὲ καὶ Νικοφῆμω προσέ[ταξεν ἐπιμελ]η-

14 sq. προφασίζόμενος μὲ]ν W: τὴν μὲν πρόφασιν Bo 'quod lacunam non complet' H 17 ἐάν GH: ὅταν W αὐτοὺς παρόν]τας Niese 18 ὡς δέ F: ἐπεὶ δέ GH σύνηδες F et Bo: συνήδη W 19 αὐτὸς μὲν W 21 Νικοφῆμω 'consentiunt Xen. Hell. IV 8, 8 Lysias XIX 7, Νικόδημος Diod. XIV 81' H

1 Diod. XIV 19, 6 μετὰ δὲ ταῦτα Κόνων μὲν ἀθροίσας ὀδοήκοντα τριήρεις ἐπλευσεν εἰς Χερρόνησον, Ῥόδιοι δὲ ἐκβαλόντες τὸν τῶν Πελο-

Fr. 13

· · · · ·
]θ . [
]υτον[
]εν αὐτ[
]αιρεῖσθ[αι
5] . [. . .]τ[
· · · · ·

Fr. 15

· · · · ·
]μ[
]σε[.]ιο[
]ας πολ[
] . [
· · · · ·

10

θῆναι τῶν πραγμάτων οὖσιν αὐτοῦ πα[ρέδροις· οἱ π]εριμεινάν- 2
τες ἐκείνην τὴν ἡμέραν, π[αρόντων ἐπὶ] τὸν ἐξετασμόν τῇ
ὑστεραία τῶν στρατ[ι]ωτῶν καθ' ἑαυτὰς, τοὺς μὲν αὐτῶν 15
παρήγα[γον ἐν τοῖς] ὅπλοις εἰς τὸν λιμένα, τοὺς δὲ μικρὸν
5 [ἀπὸ τῇ]ς ἀγορᾶς. τῶν δὲ Ῥοδίων οἱ συνειδότες τὴν π[ρᾶξιν,
ὡς] ὑπέλαβον καιρὸν ἐγχειρεῖν εἶναι τοῖς ἔργοις, συνελέγοντο
σὺν ἐγχειριδίοις εἰς τὴν ἀγοράν, καὶ Δωριέμαχος μὲν αὐτῶν 20
ἀναβάς ἐπὶ τὸν λίθον οὐπερ εἰώθει κηρύττειν ὁ κῆρυξ, ἀνα-
κραγῶν ὡς ἡδύνατο μέγιστον, ἔωμεν, ὦ ἄνδρες, ἔφη, πολῖται,
10 ἐπὶ τοὺς τυράννους τὴν ταχίστην. οἱ δὲ λοιποὶ βοήσαντες
ἐκείνου τὴν βοήθειαν εἰσπηδήσαντες μετ' ἐγχειριδίων εἰς τὰ
συνέδρια τῶν ἀρχόντων ἀποκτείνουσι τοὺς τε Διαγορείους καὶ 25
τῶν ἄλλων πολιτῶν ἑνδεκα, διαπραξάμενοι δὲ ταῦτα συνήγρον
τὸ πλῆθος τὸ τῶν Ῥοδίων εἰς ἐκκλησίαν. ἄρτι δὲ συνελεγ- 3
15 μένων αὐτῶν Κόνων ἤκε πάλιν ἐκ Καύνου μετὰ τῶν τριήρων·
οἱ δὲ τὴν σφαγὴν ἐξεργασάμενοι καταλύσαντες τὴν παροῦσαν 30
πολιτείαν κατέστησαν δημοκρατίαν, καὶ τῶν πολιτῶν τινας
ὀλίγους φυγάδας ἐποίησαν. ἡ μὲν οὖν ἐπανάστασις ἡ περὶ
τὴν Ῥόδον τοῦτο τὸ τέλος ἔλαβεν.
20 Βοιωτοὶ δὲ καὶ Φωκεῖς τούτου τοῦ θέρους εἰς πόλεμον XI 35
κατέστησαν. ἐγένοντο δὲ τῆς ἔχθρας αὐτοῖς αἵτιοι μάλιστα
τῶν ἐν ταῖς Θήβαις τινές· οὐ γὰρ πολλοὺς ἔτεσιν πρότερον
ἔτυχον εἰς στασιασμόν οἱ Βοιωτοὶ προσελθόντες. εἶχεν δὲ τὰ 2
πράγματα τότε κατὰ τὴν Βοιωτίαν οὕτως· ἦσαν καθεστηκυῖαι

1 πα[ρέδροις] Dittenberger 4 ἐν Bo, quod spatio magis conuenit
quam σύν (ed. 1) H 7 <τις> αὐτῶν GH

πονησίῳν στόλον ἀπέστησαν ἀπὸ Λακεδαιμονίων καὶ τὸν Κόνωνα προσε-
δέξαντο μετὰ τοῦ στόλου παντὸς εἰς τὴν πόλιν. Pausan. VI 7, 6 τὰ δ' ἐξ
τοῦ Δωριέως τὴν τελευταίην ἔστιν ἐν τῇ συγγραφῇ τῇ Ἀττικῇ Ἀνδραγαθίᾳ
εἰρημένα, εἶναι μὲν ἐν Καύνῳ τὸ βασιλικὸν ναυτικὸν καὶ Κόνωνα ἐπ' αὐτῷ
στρατηγόν, Ῥοδίων δὲ τὸν δῆμον πεισθέντα ὑπὸ τοῦ Κόνωνος μεταβαλεῖσθαι
σφᾶς εἰς τὴν βασιλείας καὶ Ἀθηναίων συμμαχίαν, Δωριέα δὲ ἀποδημεῖν
μὲν τότε ἐκ Ῥόδου κτλ.

Col. XII
(D Col. II) βουλαὶ τότ' τε τέτταρες παρ' ἐκαστῇ τῶν πόλεων, ὧν οὐχ ἅπασι τοῖς πολίταις ἐξῆν μετέχειν ἀλλὰ τοῖς κεκτημένοις πληθύνειν τῶν χρημάτων· τούτων δὲ τῶν βουλῶν κατὰ μέρος ἐκάστῃ προκ[αθημένη καὶ προβουλεύουσα] περὶ τῶν πραγμάτων εἰσέφερεν εἰς τὰς τρεῖς, ὅ τι δ' ἔδοξεν ἐν ἀπάσαις 5
3 τοῦτο κύριον ἐγίνετο. καὶ τὰ μὲν ἴδια διετέλουν οὕτω διοικούμενοι, τὸ δὲ τῶν Βοιωτῶν τοῦτον ἦν τὸν τρόπον συντεταγμένον. [καθ' ἑν]δεκα μέρη διήρηντο πάντες οἱ τὴν 10
χώραν οἰκοῦντες, καὶ τούτων ἕκαστον ἓνα παρείχετο βοιωτάρχην [οὕτω] Θηβαῖοι μὲν τέτταρας <συνεβάζοντο, δύο μὲν 10
ὑπὲρ τῆς πόλεως, δύο δὲ ὑπὲρ Πλαταιῶν καὶ Σκώλου καὶ Ἐρυθρῶν καὶ Σκαφῶν καὶ τῶν ἄλλων χωρίων τῶν πρότερον 15
μὲν ἐκείνοις συμπολιτευομένων, τότε δὲ συντελούντων εἰς τὰς Θήβας. δύο δὲ παρείχοντο βοιωτάρχας Ὀρχομένιοι καὶ Ἰσιᾶοι, 15
δύο δὲ Θεσπιεῖς σὺν Εὐτρήσει καὶ Θίσβαις, ἓνα δὲ Ταναγρᾶται, καὶ πάλιν ἕτερον Ἀλιάρτιοι καὶ Λεβαδεῖς καὶ Κορωνεῖς, ὃν ἔπεμπε κατὰ μέρος ἐκάστῃ τῶν πόλεων, τὸν αὐτὸν 20
4 δὲ τρόπον ἐβάδιζεν ἐξ Ἀκραφινίου καὶ Κωπῶν καὶ Χαιρωνείας. οὕτω μὲν οὖν ἔφερε τὰ μέρη τοὺς ἄρχοντας· παρείχετο δὲ καὶ βουλευτὰς ἐξήκοντα κατὰ τὸν βοιωτάρχην, καὶ τούτοις 20
αὐτοὶ τὰ καθ' ἡμέραν ἀνήλiskon. ἐπετέτακτο δὲ καὶ στρατιὰ ἐκάστῳ μέρει περὶ χιλίους μὲν ὁπλίτας ἱππέας δὲ ἑκατόν· 25
ἀπλῶς δὲ δηλῶσαι κατὰ τὸν ἄρχοντα καὶ τῶν κοινῶν ἀπέλαυνον καὶ τὰς εἰσφορὰς ἐποιούντο καὶ δικαστὰς ἐπέμπον καὶ μετέχον ἀπάντων ὁμοίως καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν. 25
τὸ μὲν οὖν ἔθνος ὅλον οὕτως ἐπολιτεύετο, καὶ τὰ συνέδρια {καὶ} τὰ κοινὰ τῶν Βοιωτῶν ἐν τῇ Καδμείᾳ συνεκάδιζεν. 30

XII

Ἐν δὲ ταῖς Θήβαις ἔτυχον οἱ βέλτιστοι καὶ γνωριμώτατοι τῶν πολιτῶν, ὥσπερ καὶ πρότερον εἴρηκα, στασιάζοντες πρὸς ἀλλήλους. ἡγούντο δὲ τοῦ μέρους τοῦ μὲν Ἰσμηνίας 30

1 'παρ': ἐν lacunae minus aptum' H 4 προβουλεύουσα F 5 ἐν del. Crönert *Lit. Zentralbl.* 1908 p. 24 9 βοιωτάρχον P hic et infra XI 4 10 οὕτω Wilcken: ὥδε GH 'quod alibi non habet' P' H 21 'καὶ στρατιὰ fort. post μέρει propter hiatum traiciendum' HK

καὶ Ἀντίθεος καὶ Ἀνδροκλειδᾶς τοῦ δὲ Λεοντιάδης καὶ Ἀστίας 35
καὶ Κοιρατάδης, ἐφρόνουν δὲ τῶν πολιτευομένων οἱ μὲν περὶ τὸν Λεοντιάδην τὰ Λακεδαιμονίων, οἱ δὲ περὶ τὸν Ἰσμηνίαν αἰτίαν μὲν εἶχον ἀττικίζειν ἐξ ὧν πρόθυμοι πρὸς τὸν δῆμον 5
ἐγένοντο ὡς ἐφυγεν· οὐ μὴν ἐφρόντιζον τῶν Ἀθηναίων, ἀλλ' εἶχον — —]. π[.]έσχον ἐπεὶ τοῦ[ς — —] Col. XIII
(D Col. III)
πρ[ο]ρ[ο]ῦντο μ[α]λλ[ο]ν — —]ες κακῶς ποιεῖν ἐτοίμους α[.] 5
ἀττικίζειν. διακειμένων δὲ τῶν ἐν [Θήβαις οὕτως κ]αὶ τῆς 2
ἐταιρείας ἑκατέρας ἰσχυοῦσης, ἔπειτα προῆλθον πολλοὶ καὶ 10
τῶν ἐν ταῖς [πόλεσι <ταῖς> κατὰ τὴν Βοιωτίαν καὶ μετέσχον ἐκ[ατέρου τῶν μερ]ῶν ἐκείνοις. ἐδύναντο δὲ τέτε μὲν καὶ 10
μικρῶ πρότερον οἱ περὶ τὸν Ἰσμηνίαν καὶ τὸν Ἀνδροκλειδᾶν καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς Θηβαίοις κ[αὶ] [παρὰ] τῇ βουλῇ τῶν Βοιωτῶν, ἐμπροσθεν δὲ προ[εἶχον] οἱ περὶ τὸν Ἀστίαν καὶ 15
15 Λεοντιάδην χρόνον τινα συχνὸν καὶ τὴν πόλιν διὰ κ[ράτους εἶ]χον. ὅτε γὰρ πολεμοῦντες οἱ Λακεδαιμόνιοι τοῖς Ἀθη- 3
ναίοις ἐν Δεκελείᾳ διέτριβον καὶ στρ[άτε]υμα [τῶν] αὐτῶν 15
συμμάχων πολὺ συνεῖχον, οὗτοι μᾶλλον ἐδυνάστευον τῶν ἐτέρων ἅμα μὲν τῷ πλησίον εἶναι τοὺς Λακεδαιμονίους, ἅμα δὲ 20
τῷ πολλὰ τὴν πόλιν εὐεργετῆσθαι δι' αὐτῶν. ἐπ[έ]δοσαν δὲ 20
οἱ Θηβαῖοι πολὺ πρὸς εὐδαίμονίαν ὁλόκληρον εὐθέως ὡς ὁ πόλεμος τοῖς Ἀθηναίοις [συνέστη καὶ] τοῖς Λακεδαιμονίοις· ἀρξάμενων γὰρ ἀπ[ε]λ[ε]ῖν τῶν Ἀθηναίων τῇ Βοιωτίᾳ συνω- 25
κίσθησαν εἰς αὐτάς οἱ τ' ἐξ Ἐρυθρῶν καὶ Σκαφῶν καὶ Σκώλου 25
25 καὶ [Ἀ]λ[ι]ᾶδος καὶ Σχοῖνου καὶ Ποτνίων καὶ πολλῶν ἐτέρων τοιούτων χωρίων ἃ τεῖχος οὐκ ἔχοντα διπλασίας ἐποίησεν τὰς Θήβας. οὐ μὴν ἀλλὰ πολὺ γε βέλτιον ἔτι τὴν πόλιν πρᾶξει 4

1 Ἀντίθεος: Ἀμφίθεμις Pausan. III 9, 8 Ἀμφίθεος Plut. *Lysand.* 27 de gen. Socr. 577 E ἀνδροκλῆς P, sed cf. XII 2. XIII 1 3 ασίας P hic, αστιαν XII 2, illud praefert K quamquam utrumque nomen in inscriptionibus inueniri addito quidem digamma ipse concedit 2 κορρανταδας P sed cf. Xen. *Hell.* I 3, 15, *Anab.* VII 1, 33, et (monente Crönert) Inscr. Gr. VII 537 H 5 ἐφυγεν W: ἐφυγον P 9 πλείστα Wilcken 10 ταῖς L 15 κ[ράτους] Crönert: π[ε]νθούς Richards 17 στρ[άτε]υμα cum reliquis aegre consentit; praesertim displicet u' H 22 συνέστη F: ἐνέστη GH 26 ἄτε τεῖχος οὐκ ἔχοντων, ἃ διπλασίας Wilcken

30 συνέπεσεν ὡς τὴν Δεκείαν ἐπετείχισαν τοῖς Ἀθηναίοις μετὰ
τῶν Λακεδαιμονίων· τὰ τε γὰρ ἀνδράποδα καὶ τὰ λοιπὰ
πάντ[α <τὰ> κατὰ τὸ]ν πόλεμον ἀλίσκόμενα μικροῦ τι[ν]ος
ἀργυρίου] παρελάμβανον, καὶ τὴν ἐκ τῆς Ἀττικῆς κατασκευὴν
35 ἅτε πρόσχωροι κατοικοῦντες ἅπασαν μετεκόμισαν ὡς αὐτοὺς, 5
ἀπὸ τῶν ξύλων καὶ τοῦ κεράμου τοῦ τῶν οἰκίων ἀρξάμενοι.
5 τότε δὲ τῶν Ἀθηναίων ἡ χώρα πολυτελέστατα τῆς Ἑλλάδος
κατεσκευάστο· ἐπεπόνθει γὰρ μικρὰ κακῶς ἐν ταῖς ἐμβολαῖς
40 ταῖς ἐμπροσθεν ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, ὑπὸ δὲ τῶν Ἀθη-
ναίων οὕτως ἐξήσκητο καὶ διεπεπόνητο κα[ὶ] [θ'] ὑπερβολὴν 10
Col. XIV
D Col. IV) [ὥστε εὐτελὲς μὴ]δὲν παρ' αὐτοῖς ἐπαύλιον κατοικήσει[ς]
δὲ καὶ ἀλλίον ὠκοδομημένας ἢ παρὰ τοῖς ἄλλοις [εἶναι . . .]
γὰρ αὐτῶν ἀπα[. . .]ν Ἑλλην[.]. ἐλάμβανον
5 εἰς τοῦ[ς] ἰδίο[υ]ς ἀγροὺς α[.] τὰ μὲν οἷον πράγματα τὰ
κατὰ τὰς Θήβας καὶ τ[ὴν] Βοιωτίαν εἶχεν] οὕτως. 15

XIII

Οἱ δὲ περὶ τὸν Ἀνδρονκλεῖδαν κα[ὶ] τὸν Ἰσμηνίαν ἐ]σπού-
δαζον ἐκπολεμῶσαι τὸ ἔθνος [πρὸς τοὺς Λακεδα]μονίους, βου-
λόμενοι μὲν καταλῦσαι τ[ὴν] ἀρχὴν αὐτῶ]ν ἵνα μὴ διαφθα-
10 ρῶσιν ὑπ' ἐκείνων διὰ [τοὺς λακων]ίζοντας, οἰόμενοι δὲ βράδιως
τοῦτο πρ[ό]ξειν ὑπολαμβάνοντες βασιλέα χρήματα παρέξειν, 20
ὅπερ ὁ π[ρ]αρχὰ τοῦ βαρβάρου πεμφθεὶς ἐπηγγέλλετο, <τοὺς δὲ>

11—12 suppl. K nisi quod φαῖλον (s. εὐτελὲς) ἦν οὐδὲν — εὐρέην
et pergit ἔκαστος] γ. α. ἀ πα[ρὰ] τῶ]ν Ἑλλή[ων] πολεμοῦντες] ἐλ. ε. τ.
ι. ἀ. ἀ[ν]ήγαγον 21 ὅπερ L: καθ' α' W καὶ γὰρ Bo 'quod spatio
minus conuenit' H δὲ suppl. W

16 Xenoph. *Hell.* III 5, 3 Γινώσκοντες δὲ οἱ ἐν ταῖς Θήβαις προε-
στῶτες ὅτι εἰ μὴ τις ἄρξει πόλεμον, οὐκ ἐνελήσουσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι θύειν
τὰς σπονδὰς πρὸς τοὺς συμμάχους, πείθουσι Λοκροὺς τοὺς Ὀπουντίους ἐκ
τῆς ἀμφισβητήσιμου χώρας Φωκεῦσι τε καὶ ἑαυτοῖς χρήματα τελέσαι νομί-
ζοντες τοὺς Φωκέας τούτου γενομένου ἐμβαλεῖν εἰς τὴν Λοκρίδα. καὶ οὐκ
ἐψεύσθησαν, ἀλλ' εὐθὺς οἱ Φωκεῖς ἐμβαλόντες εἰς τὴν Λοκρίδα πολλαπλάσια
χρήματα ἔλαβον. 4 οἱ οὖν περὶ τὸν Ἀνδρονκλεῖδαν ταχὺ ἔπεισαν τοὺς
Θηβαίους βοηθεῖν τοῖς Λοκροῖς ὡς οὐκ εἰς τὴν ἀμφισβητήσιμον, ἀλλ' εἰς
τὴν ὁμολογουμένῃ φιλήν τε καὶ σύμμαχον εἶναι Λοκρίδα ἐμβελγνόντων
αὐτῶν. ἐπεὶ δὲ οἱ Θηβαῖοι ἀντεμβαλόντες εἰς τὴν Φωκίδα ἐδῆσαν τὴν
χώραν, εὐθὺς οἱ Φωκεῖς πέμπουσι πρέσβεις εἰς Λακεδαίμονα καὶ ἤξιον

[Κορινθίου]ς καὶ τοὺς Ἀργεῖους καὶ τοὺς Ἀθηναίους μεθέξειν
τοῦ] πολέμου, τούτους γὰρ ἐχθροὺς τοῖς Λακεδαιμονίοις ὄντας 15
αὐτοῖς συμπαράσκειν τοὺς ὀπλίτας. διανοηθέντες δὲ ταῦτα
περὶ τῶν πραγμάτων ἐνόμιζον ἀπὸ μὲν τοῦ φανεροῦ χαλεπῶς 2
5 ἔχειν ἐπιτίθεσθαι τούτοις, οὐδέποτε γὰρ οὔτε Θηβαίους οὔτε
τοὺς ἄλλους Βοιωτοὺς πεισθήσεσθαι πολεμεῖν Λακεδαιμονίοις 20
ἄρχουσι τῆς Ἑλλάδος, ἐπιχειροῦντες δὲ διὰ ταύτης τῆς ἀπάτης
προάγειν εἰς τὸν πόλεμον αὐτοὺς, ἀνέπεισαν ἄνδρας τινὰς
Φωκέων ἐμβαλεῖν εἰς τὴν Λοκρῶν τῶν Ἑσπερίων καλουμένων,
10 οἷς ἐγένετο τῆς ἐχθρας αἰτία τοιαύτη· ἔστι τοῖς ἔθνεσιν τού- 3 25
τοις ἀμφισβητήσιμος χώρα περὶ τὸν Παρνασσόν, περὶ ἧς καὶ
πρότερον ποτε πεπολεμήκασιν, ἦν πολλὰκις ἐπινέμευσιν ἐκά-
τεροι τῶν τε Φωκέων καὶ τῶν Λοκρῶν, ὁπότεροι δ' ἂν τύχῃσιν
ἀισθόμενοι ποτε <τοὺς> ἐτέρους συλλεγέντες πολλοὶ διαρπά-
15 ζουσι τὰ πρόβατα. πρότερον μὲν οὖν πολλῶν τοιούτων ἀφ' 30

3 συμπαρε[σ]κευασε P ὀπλίτας Richards: πολείτας P 7 διὰ ταῦτα
δὲ ἀπάτης F

βοηθεῖν αὐτοῖς διδάσκοντες ὡς οὐκ ἔρξαν τοῦ πολέμου ἀλλ' ἀμυνόμενοι
ἦλθον ἐπὶ τοὺς Λοκρούς. 5 οἱ μὲντοι Λακεδαιμόνιοι ἄσμενοι ἔλαβον πρό-
φασιν στρατεύειν ἐπὶ τοὺς Θηβαίους. Pausan. III 9, 9 (u. ad p. 7, 11)
οἱ δὲ ἐς τὸ φανερόν τοῦ πολέμου παρασχόντες τὴν ἀρχὴν ἐγένοντο οἱ ἐξ
Ἀμφίσσης Λοκροί. τοῖς γὰρ δὴ Λοκροῖς γῆ πρὸς τοὺς Φωκέας ἐτύγχανεν
οὔσα ἀμφισβητήσιμος. ἐκ ταύτης ὑπὸ Θηβαίων ἐπαρδέντες τῶν περὶ
Ἰσμηνίαν τὸν τε σῖτον ἀκμάζοντα ἔτεμον καὶ ἔλασαν λείαν. ἐνέβαλον δὲ
πανδημεὶ καὶ οἱ Φωκεῖς εἰς τὴν Λοκρίδα καὶ ἐδῆσαν τὴν χώραν. 10 ἐπι-
γάγοντο οὖν οἱ Λοκροὶ συμμάχους Θηβαίους καὶ τὴν Φωκίδα ἐπὶ ὁρμήσαν.
ἐς δὲ τὴν Λακεδαίμονα ἐλθόντες οἱ Φωκεῖς τοῖς Θηβαίοις ἐπέκειντο καὶ
ἐδίδασκον οἷα ἐπεπόνθουσιν ὑπ' αὐτῶν. Λακεδαιμονίοις δὲ πόλεμον πρὸς
Θηβαίους ἔδοξεν ἄρασθαι. Plutarch. *Lysand.* 27 οἱ δὲ κοινήν (τὴν αἰτίαν
τοῦ Βοιωτικοῦ πολέμου ποιοῦσι) Θηβαίους μὲν ἐγκαλοῦντες τὴν ἐν Αὐλίδι
τῶν ἱερῶν διάρρηξιν καὶ ὅτι τῶν περὶ Ἀνδρονκλεῖδην καὶ Ἀμφίθεον χρήμασι
βασιλικῶς διαφθαρέντων ἐπὶ τῇ Λακεδαιμονίᾳ Ἑλληνικὸν περιστῆσαι
πόλεμον ἐπέθεντο Φωκεῦσι καὶ τὴν χώραν αὐτῶν ἐπὶ ὁρμήσαν, Λύσανδρον
δὲ κτλ. Diodor. XIV 81, 1 (u. ad p. 16, 5) τῶν δὲ κατὰ τὴν Ἀσίαν
τοῦτον τὸν τρόπον διφυημένων Φωκεῖς πρὸς Βοιωτοὺς ἐκ τινῶν ἐργλημάτων
εἰς πόλεμον καταστάντες ἔπεισαν τοὺς Λακεδαιμονίους συμμαχεῖν κατὰ τῶν
Βοιωτῶν.

ἐκατέρων γιγνομένων αἰ μετὰ δίκης τὰ πολλὰ καὶ λόγων
 διελύοντο πρὸς ἀλλήλους, τότε δὲ τῶν Λοκρῶν ἀνδραρπασάν-
 των ἀνδ' ὧν ἀπέβαλον προβάτων, εὐθύς οἱ Φωκεῖς παροξυνόν-
 των αὐτοὺς ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν οὓς οἱ περὶ τὸν Ἀνδροκλείδαν 5
 καὶ τὸν Ἰσμηνίαν παρεσκεύασαν εἰς τὴν Λοκρίδα μετὰ τῶν 5
 4 ἑπλῶν ἐνέβαλον. οἱ δὲ Λοκροὶ δημομένης τῆς χώρας πέμ-
 φαντες πρέσβεις εἰς Βοιωτοὺς κατηγορίαν ἐποιούντο τῶν Φω-
 40 κέων, καὶ βοηθεῖν ἐκείνους αὐτοῖς [ἤξιον] διάκεινται δὲ πρὸς
 αὐτοὺς ἀεὶ ποτε φιλῶς. || [ἀρπ]άσαντες δὲ τὸν καιρὸν ἀσμ[ε]-
 Col. XV
 (D Col. V) νέστατα οἱ περὶ τὸν Ἰσμηνίαν καὶ τὸν Ἀνδροκλείδαν ἔπεισαν 10
 τοὺς Βοιωτοὺς βοηθεῖν τοῖς Λοκροῖς. Φω[κεῖς δ'] ἀγγελθέν-
 5 τῶν αὐτοῖς τῶν ἐκ τῶν Θηβῶν [τότε μὲν ἐκ τῆς Λοκρίδος
 πάλιν ἀνεχώρησαν, πρέσβεις δὲ πα[ρα]ρχῆμα πέμψαντες πρὸς
 Λακεδαιμονίους ἤξιον ἐκ[είνους ἀπει]πεῖν Βοιωτοῖς εἰς τὴν
 αὐτῶν βαδίσ[ειν. οἱ δὲ καίπερ] λέγειν αὐτοὺς νομίσαντες 15
 ἄπιστα [πέμψαντες ὅμως] οὐκ εἶον τοὺς Βοιωτοὺς πόλεμον
 10 ἐκ[φέρειν πρὸς τοὺς] Φωκέας, ἀλλ' εἴ τι ἀδικεῖσθαι νομίζουσ[ι]
 δίκην λαμ[βάνειν παρ'] αὐτῶν ἐν τοῖς συμμάχοις [ἐκέλευον.
 οἱ δὲ πα]ροξυνόντων αὐτοὺς τῶν καὶ τὴν ἀπ[άτην καὶ τὰ πρᾶ]-
 15 γματα ταῦτα συστήσαντων τοὺς μὲν [πρέσβεις τοὺς] τῶν 20
 Λακεδαιμονίων ἀπράκτους ἀπέστειλαν, αὐτοὶ δὲ] τὰ ἑπλᾶ
 5 λαβόντες ἐβάδιζον ἐπὶ τοὺς Φωκέας. ἐμβαλόντες δὲ διὰ
 ταχέως εἰς τὴν Φωκίδα καὶ [πορ]θήσαντες τὴν τε τῶν Παρα-
 ποταμίων χώραν καὶ Δαυλίων καὶ Φανοτέων ἐπεχείρησαν ταῖς
 πόλεσι προσβάλλειν' καὶ Δαυλίαν μὲν προσελθόντες ἀπεχώρη- 25
 20 σαν αὖθις οὐδὲν ποιήσαντες, ἀλλὰ καὶ πληγὰς ὀλίγας λα-
 βόντες, Φανοτέων δὲ τὸ πρόαστιον κατὰ κράτος εἶλον. δια-
 πραξάμενοι δὲ ταῦτα προῆλθον εἰς τὴν Φωκίδα, καταδραμόν-
 25 τες δὲ μέρος τι τοῦ πεδίου <τοῦ> περὶ τὴν Ἐλάτειαν καὶ
 τοὺς Πεδιέας καὶ τοὺς ταύτη κατοικοῦντας ἀπῆσαν. ποιου- 30

11—12 ἀγγελθέντων et εἴτε μὲν W 13 πα[ρα]ρχῆμα F coll. Xen.
 εὐθύς: πα[ρα]ντίκα Bo τ[ιν]ας προσπέμψ. Richards quae omnia cum
 reliquis satis congruunt? H 16 suppl. L: ὅμως πέμψαντες GH 17 πρὸς
 F: ἐπὶ GH 19 τὰ π[ρα]γματα Wilcken 29 <τοῦ> F

μένων δὲ τὴν ἀποχώρησιν αὐτῶν {πρὸς} παρ' Ὑάμπολιν ἔδοξεν
 αὐτοῖς ἀποπειρᾶσθαι τῆς πόλεως· ἔστι δὲ τὸ χωρίον ἐπιεικῶς
 ἰσχυρόν. προσβαλόντες δὲ τοῖς τείχεσι καὶ προθυμίας οὐδὲν 30
 5 ἐλλιπόντες ἄλλο μὲν οὐδὲν ἔπραξαν, ἀποβαλόντες δὲ τῶν
 στρατιωτῶν ὡς ὑγδοήκοντα πάλιν ἀνεχώρησαν. Βοιωτοὶ μὲν
 οὖν τοσαῦτα κακὰ ποιήσαντες τοὺς Φωκέας ἀπῆλθον εἰς τὴν
 ἑαυτῶν.

Κόνων δέ, παρειληφότος ἤδη Χειρικράτους τὰς ναῦς τὰς XIV
 τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τῶν συμμάχων, ὃς ἀφίκετο ναύαρχος
 10 διάδοχος τῷ Πόλλιδι, συμπληρώσας εἴκοσι τῶν τρίτων ἀνα- 35
 γόμενος ἐκ τῆς Ῥόδου κατέπλευσεν εἰς Καῦνον· βουλόμενος
 δὲ συμμεῖξαι τῷ Φαρναβάζῳ καὶ τῷ Τιθράυστῃ καὶ χρήματα
 λαβεῖν ἀνέβαινεν ἐκ τῆς Καύνου πρὸς αὐτούς. ἐτύγχανε δὲ
 τοῖς στρατιῷ || ταις κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον προσοφειλόμενος 2 Col. XVI
 15 μισθὸς πολλῶν μηνῶν· ἐμισθοδοτοῦντο γὰρ ὑπὸ τῶν στρατι- (D Col. VI)
 γῶν κακῶς, ὃ ποιεῖν ἔθος ἐστὶν αἰ τοῖς πολεμοῦσιν ὑπὲρ
 βασιλείας, ἐπεὶ <καὶ> κατὰ τὸν Δεκελειὸν πόλεμον, ὁπότε 5
 σύμμαχοι Λακεδαιμονίους ἦσαν, κομιδῇ φαύλως καὶ γλίσχρως

1 Ὑάμπολιν Blass et W: υηνπολιν P 18 Λακεδαιμονίους W: -οι P

8 Diodor. XIV 81, 4 Κόνων δ' ὁ τῶν Περσῶν ναύαρχος ἐπὶ μὲν
 τοῦ στόλου κατέστησεν Ἱερώνυμον καὶ Νικόδημον Ἀθηναίους ὄντας, αὐτὸς
 δὲ σπεύδων ἐντυχεῖν τῷ βασιλεῖ παρέπλευσεν εἰς Κιλικίαν, κἀκεῖθεν εἰς
 Θάψακον τῆς Συρίας πορευθεὶς ἀνὰ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν ἐπλευσεν εἰς
 Βαβυλῶνα. 5 ἐκεῖ δ' ἐντυχὼν τῷ βασιλεῖ καταναυμαχῆσεν ἐπιγρηλατοῦ
 τοὺς Λακεδαιμονίους, ἃν αὐτῷ χρήματα καὶ τὴν ἄλλην παρασκευάσῃ κατὰ
 τὴν ἑαυτοῦ προαίρεσιν. 6 ὁ δ' Ἀρταξέρξης ἐπαινέσας αὐτὸν καὶ δωρεᾷς
 μεγάλας τιμῆσας συνέστησε ταμίαν τὸν χορηγῆσοντα χρημάτων πλῆθος
 ὅσον ἂν προστάτῃ Κόνων, καὶ τὴν ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ λαβεῖν εἰς τὸν
 πόλεμον συνηγσόμενον ὃν ἂν προαιρῆται Περσῶν. Κόνων μὲν οὖν Φαρ-
 νάβαζον ἐλόμενος τὸν σατράπην κατέβαινεν εἰς τὴν θάλατταν ἅπαντα διω-
 κηκὼς κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύνανται. Nepos Con. 3, 2 Cum Lacedaemonii
 — Agesilaum bellatum misissent in Asiam maxime impulsus a Tissa-
 pherne, qui ex intimis regis ab amicitia eius defecerat et cum Lace-
 daemoniis coierat societatem, hunc aduersus Pharnabazus habitus est
 imperator, re quidem vera exercitui praefuit Conon eiusque omnia arbitrio
 gesta sunt. Cf. Pausan. III 9, 2.

10 παρείχοντο χρήματα, καὶ πολλάκις ἂν κατελύθησαν αἱ τῶν
 συμμάχων τριήρεις εἰ μὴ διὰ τὴν Κύρου προθυμίαν. τούτων
 δὲ βασιλεὺς αἰτίος ἐστίν, ὃς ἐπειδὴν ἐνστήσῃται πόλεμον
 καταπέμψας κατ' ἀρχὰς ὀλίγα χρήματα τοῖς ἄρχουσιν ὀλι-
 15 γωρεῖ τὸν ἐπιλοιπον χρόνον, οἱ δὲ τοῖς πράγμασιν ἐφειστώτες
 οὐκ ἔχοντες ἀναλίσκειν ἐκ τῶν ἰδίων περὶ ὧν ἐνίοτε κατα-
 20 λυομένης τὰς αὐτῶν [δυνάμ]εις. ταῦτα μὲν οὖν οὕτως συμ-
 βαίνειν εἶωθε, Τιθραύστης δὲ, παραγενομένου τοῦ Κόνωνος
 ὡς αὐτὸν καὶ λέγοντος ὅτι κινδυνεύσει συντριβῆναι τὰ πρά-
 25 γματα διὰ χρημάτων ἔνδειαν οἷς τοὺς ὑπὲρ βασιλείως πολε-
 μοῦντας οὐκ εὐλόγως ἔχειν ἀπαγορεύειν, ἀποστέλλει τινὰς
 τῶν μεθ' αὐτοῦ βαρβάρων ἵνα μισθὸν δώσι τοῖς στρατιώταις
 ἔχοντας ἀργυρίου τάλαντα διακόσια καὶ εἴκοσιν· ἐλήφθη δὲ
 30 τοῦτο <τὸ> ἀργύριον ἐκ τῆς οὐσίας τῆς Τισσαφέρνης. Τιθραύ-
 στης μὲν οὖν ἔτι περιμείνας ὀλίγον χρόνον ἐν ταῖς Σάρδεσιν
 ἀνέβαινεν ὡς βασιλέα, καταστήσας στρατηγὸς ἐπὶ τῶν πρα-
 35 κμάτων Ἀριαῖον καὶ Πασιφέρνην, καὶ παραδοὺς αὐτοῖς εἰς τὸν
 πόλεμον τὸ καταλειφθὲν ἀργύριον καὶ χρυσίον ὃ φασὶ φανῆναι
 περὶ ἑπτακόσια τάλαντα.
 30 XV Τῶν δὲ Κυπρίων οἱ μετὰ τοῦ Κόνωνος καταπλεύσαντες
 εἰς τὴν Καῦνον, ἀναπεισθέντες ὑπὸ τινων διαβαλλόντων ὡς
 αὐτοῖς μὲν οὐ μέλλουσιν ἀποδιδόναι τὸν μισθὸν τὸν ὀφειλό-
 35 μενον, παρασκευάζονται δὲ διαλύσεις μόνον ταῖς ὑπηρεσίαις καὶ
 τοῖς ἐπιβάταις, χαλεπῶς ἔφερον καὶ συνελθόντες εἰς ἐκκλησίαν
 εἵλοντο στρατηγὸν αὐτῶν ἄνδρα Καρπασέα τὸ γένος, καὶ
 25 τούτῳ φυλακὴν ἔδωσαν τοῦ σώματος δύο στρατιώτας ἅφ'
 ἐκάστης || [νεῶς — —] [ιπ[— —] [ν[— —] [κνα . . [. .] των —
 [— — —] τὸν Κόνωνα [— — —] ὡς ἐτύγγανε]

Col. XVII
(D Col. VII)

21 ὑπὸ W: ουτω P

20 Iustin. VI 2, 11 Sed Cononem seditio militum inuadit, quos
 praefecti regis fraudare stipendio soliti erant, eo instantius debita
 poscentibus, quo grauiorem sub magno duce militiam praesumebant.
 Itaque Conon diu rege per epistulas frustra fatigato ipse ad regem pergit.

υσ[— —] εἰραιε κατελ[θόντος Κό]νωνος . [— —] γετο περὶ 2
 τῶ[ν . .] . ων. Κόνων δὲ σ . [. ἀκούσας α]ὐτῶν 5
 τ[οὺς λόγ]ους οὐκ εἶα πιστεύειν [— —] εκλ[. .] [. . τῶν]
 Ἑλλήνων, ἀλλὰ πάν[τας] ἔφη τὸν μισθὸν ἀπὸ τῆς ἴσῃς κο-
 5 μείσθαι, ταύτην [δὲ τὴν ἀπόκρισιν ποιησάμενος] ἔφασκεν βού-
 λεσθαι [δ]ια[δηλώσαι καὶ τοῖς ἄλλ]οις, ὃ δὲ στρατηγὸς ὃ τῶν
 Κυπρίων ὃ Καρπα[σε]ῖς αὐτῷ πρὸς τὸ πλῆθος τὸ τῶν στρα-
 10 τιω[τῶν ἡ]κολο[ύ]θει. ἐκείνου δὲ συνεζορμήσαντος, ἐπε[ιδὴ] 3
 πορ[ε]υόμενοι κατὰ τὰς πύλας ἦσαν, ὃ μὲν Κόνων [ὥς περ] 15
 10 ἔτυχεν ἡγούμενος ἐξεληλύθει πρότερος ἐκ τοῦ τείχους, τοῦ δὲ
 ἀνθρώπου τοῦ Καρπασέως, ὡς ἦν ἐξῶν κατὰ τὰς πύλας,
 ἐπιλαμβάνονται τῶν Μεσσηνίων τινὲς τῶν Κόνωνι παρακολου-
 20 θεῖν ἐλωθέντων οὐ μετὰ τῆς ἐκείνου γνώμης, ἐπιθυμοῦντες ἐν
 τῇ πόλει κατασχεῖν αὐτὸν ὅπως ἂν ὦν ἐξήμαρτεν δῶ δίκην. 20
 15 οἱ δὲ συνακολουθοῦντες τῶν Κυπρίων ἀντελαμβάνοντο τ[οῦ]
 Καρπασέ]ως καὶ διεκώλυσον τοὺς Μεσσηνίους ἄγειν αὐτόν,
 α]ἰσθάνομενον δὲ καὶ τὸ τῶν ἐξ[ω Κυπρίων] [πλῆθος ἐπ]εβρόθη
 25 τῷ στρατηγῷ. ὃ δὲ Κόνων [ὄρων ὃ]πε[ρ]έχοντα]ς τοὺς ἀνθρώ-
 20 πους εἰσπηδήσας [συνεισπίπτειν ἐκώλ]υσεν εἰς τὴν πόλιν· οἱ
 20 δὲ Κύπριοι τ[οὺς Μεσσηνίους τοῦς] ἀψαμένους τοῦ Καρπα-
 σέω[ς βάλ]λ[οντες ἀπέκρο]υσαν, αὐτοὶ δὲ πεπεισμένοι πάντα
 30 π[αρά τὰς συνθήκας τ]ὸν Κόνωνα παρεσκευάσθαι περ[ὶ τὴν]
 τοῦ μισθοῦ] διάδοσιν εἰσέ[β]αινον εἰς τὰς τριήρεις ἐπ[ὶ ταύ-]
 25 ταις τ]αῖς πράξεσιν, ὡς γέ τινες ἔλεγον, μέλλον[τες τοὺς ἐκ]
 τῆς Ρόδου παραλαβόντες εἰς Κύπρον πλεῖν. κυριεύσαντες 4
 δὲ τῆς Ἀλαν[. .] γιου καὶ παρακ[αλέσαν]τες τοὺς βουλομέ-
 35 [νους τῶν Κ]υπρίων, βαδ[ι]ζουσιν πρὸς τὴν ἀκρόπολιν ἵνα τῇ
 ἀρχὴν τ[οῦ Κόνωνος] καταλύσωσιν ὡς [αἰτίου γενομέ]νου πάν-

1 suppl. L 2 'Non congruit τὸ [ν μισθόν] H 3 [οὐδὲνα πλεον-
 εκτ[ή]σ[ειν] GH perperam: an latet ὡς οὐδενὸς ἀμελήσαν τ. 'E. 5—6 [δὲ
 τὴν ἀπόκρισιν et [δ]ια[δηλώσαι] W ποιησάμενος Bu 7 ὃ Καρπα[σε]ῖς
 αὐτῷ W 17—19 suppl. L: ἐξ[ακ]οσ[ίων] [σύνταγμα] GH ipsi dubitantes
 ac deinde ὡς εἶδε] περὶ σπῆντας 22 suppl. L: π[αρά τὸ προσῆκον]
 τ]ὸν H 23 ἐπ[ὶ ταύταις τ]αῖς W 25 κυριεύσαντες scripsi cum Bo
 quamuis pro spatio breuius: ἀποπ[εύσαντες] GH 26 παρακ[αλέσαν]τες
 Bo: παρακ[αλέσαν]τες GH 28 τ[οῦ Κόνωνος] W

[των αὐτοῖς τῶ]ν κακῶν, ὁμοί[ως δὲ — — π[οιησ] — —]ν
 40 αὐτοῖς εἰς [— — ὑπηρ]σία[— —] τῶν λόγων [— — —]ν
 Col. XVIII [.] τὴν || πόλιν τη[— — — ἀ]ποπλεύσαντες ἀπὸ τῆς . [— —]
 (D Col. VIII) β[ουλόμενοι] χρῆσθαι τοῖς αὐτ[όθι] σκεύεσι τῶν] τριήρων.
 5 5 Κόνων δὲ κατηγμέ[νων τῶν Κυπρίων] ἔλθων πρὸς Λεωνομον 5
 τὸν τ[ῶν πεζῶν] ὑπαρχον εἴ[πε]ν αὐτῷ ὅτι μόνος δύναται τ[ὰ
 πράγματα σωσαι] τ[ὰ βα]σιλέως· εἰ γὰρ αὐτῷ βούλεται δ[ι-
 δῶναι τοὺς φορ]υροὺς τοὺς Ἑλληνας οἱ τὴν Καῦνον [φυλάτ-
 10 τουσιν καὶ] τῶν Καρῶν ὡς πλείστους, παύσει[ν τὴν ἐν τῷ
 στ]ρατοπέδῳ ταραχὴν. κτελεύσαντος δ[ὲ τοῦ Λεωνύμου] λαμ- 10
 βάνειν ὁπόσους βούλεται στρατ[ωτάς] ταύτ[η]ν μὲν τὴν ἡμέραν
 παρῆκεν, καὶ γὰρ ἦ[λιος ἦν ἡ]δὴ περὶ δυσμᾶς, εἰς δὲ τὴν
 ἐπιούσαν πρὶν ἡμέραν γενέσθαι λαβὼν παρὰ τοῦ Λεωνύμου
 15 τῶν τε [Καρῶν] συγνοὺς καὶ τοὺς Ἑλληνας ἅπαντας ἐξήγαγεν
 αὐτοὺς ἐκ τῆς πόλεως· ἔπειτα τοὺς μὲν [ἔξ]ωθεν αὐτοῦ τοῦ 15
 στρατοπέδου περιέστησεν, τοὺς [δὲ παραγαγῶν] πρὸς τε τὰς
 ναῦς καὶ τὸν αἰγιαλὸν [διετᾶξ]ατο. τα[ῦτα] δὲ ποιήσας καὶ
 20 κτελεύσας κηρύττει τ[ὸν κήρυκα βαί]νειν ἕκαστον τῶν στρατιω-
 τῶν ἐπὶ τῇ[ν] σκηνήν, συ[νέλαβε] τῶν Κυπρίων τὸν τε Καρ-
 πασέ[α καὶ τῶν ἄλλ.]ων ἐξήκοντα, καὶ τοὺς μὲν ἀπέκτεινε, 20
 6 τὸν δὲ στρατηγὸν ἀνεσταύρωσεν. ἀκούσαντες δ[ὲ τὰ γενο-
 μένα οἱ] καταλειφθέντες ἐν τῇ Πόδῳ ἡγανάνκ[τουν, καὶ βαρέ]ως
 25 ἐνεργόντες τοὺς μὲν ἄρχοντας τοὺς [ὑπὸ τοῦ Κόνων]ος κατα-
 στάντας βάλλοντες ἐξήλασ[αν ἐκ τοῦ] στρατοπέδου, τὸν δὲ
 λιμένα καταλιπόν[τες πολὺν] θόρυβον καὶ ταραχὴν παρέσχον 25
 τοῖς Πόδ[οις]. ὁ δὲ Κό[νων] ἀφικόμενος ἐκ τῆς Καῦνου τοὺς
 30 τ[ε] ἄρχον[τας] αὐτῶν συλλαβὼν ἀπέκτεινε, καὶ τοῖς ἄλλ[οις]
 μισηδύ[ν] διέδωκε. τὸ μὲν οὖν βασιλικὸν στρατό[πεδον οὗτ]ως
 εἰς μέγαν κίνδυνον προσελθὼν διὰ Κόνωνα καὶ τὴν ἐκείνου προ-
 θυμίαν ἐπαύσατο τῆς ταραχῆς. 30

1 αὐτοῖς W 4 suppl. L: αὐτ[όθι]θεν ἰστίους GH 'nisi quidem τοῖς
 pro ταῖς scriptum est' 6 suppl. LK: τ[ῶν πεζῶν] ἄρχοντα iam W 'αὐτῷ
 propter hiatum fort. delendum est' H 16 sq. suppl. L: [προσήγαγε GH
 18 τ[ὸν κήρυκα] W 19 σκηνήν Bu: ἑαυτοῦ W 21 γεγονότα praeferit F τὰ ἐκεί-
 νου K 22 διγανάνκ[τουν] propter hiatum FK ἡγανάνκ[τουν] καὶ del. Crönert

Ἀγησίλαος δὲ παραπορευόμενος εἰς τὸν Ἑλλήσποντον XVI
 ἄμα τῷ στρατεύματι τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τῶν συμμάχων, 35
 ὅσον μὲν χρόνον ἐβάδιζε διὰ τῆς Λυδίας, οὐδὲν κακὸν ἐποῖει
 τοῖς ἐνοικοῦντας βουλόμενος ἐμμένειν ταῖς σπονδαῖς ταῖς
 5 πρὸς Τιθραύστην γενομέναις· ἐπειδὴ δὲ κατῆρεν εἰς τὴν
 χώραν τὴν Φαρναβάζου προῆγε τὸ || στράτευμα λεηλατῶν καὶ
 πορθῶν τῇ[ν] γῆν. ὡς] δὲ παραλλάξας τό τε Θήβης πεδίων
 καὶ τ[ὸ Ἀπίας] καλούμενον εἰς]έβαλεν εἰς τὴν Μυσίαν, προσ-
 10 ἔκειτο τοῖς Μυσοῖς κτελεύων αὐτοὺς συστ[ρατεύειν με]τ' αὐτῶν. 5
 10 εἰσι γὰρ οἱ πολλοὶ τῶν Μυσῶν αὐτόνομοι] βασιλέως οὐχ
 ὑπακούοντες. ὅσοι μὲν οὖν τῶν Μυσῶν μετέχουν ἡρώοντο τῆς
 στρατείας [οὐδὲν ἐ]ποίησαν κακὸν αὐτοῖς, τῶν δὲ λοιπῶν ἐδῆφον
 τὴν χώραν. ἐπειδὴ δὲ προίῳ ἐγένετο κατὰ μέσο[ν] μάλι]στα 2 10
 τὸν Ὀλυμπον τὸν Μύσιον καλούμενον, ὁρῶν] χαλεπὴν καὶ
 15 στενὴν οὖσαν τὴν διόδον [καὶ βου]λόμενος] ἀσφαλῶς πορευ-
 θῆναι δι' αὐτῆς, πέμψας τινὰ πρὸς τοὺς Μυσοὺς καὶ σπεισά-
 μενος πρὸς αὐτοὺς ἦ[γε τὸ] στράτευμα διὰ τῆς χώρας. παρ-
 15 ἑντες δὲ τὸ [πληθος] τῶν Πελοποννησίων καὶ τῶν συμμάχων, 15
 ἐπιθέμενοι τ[οῖς] τελευταίοις αὐτῶν καταβάλλ[ουσι] τινὰς τ[ῶν]

7 ὡς L: εἴτα GH 8 Ἀπίας W προσέκειτο L: καὶ ἐνέκειτο
 GH 18 τὸ [πληθος] L: πρ[ο]λλους GH <τοὺς> πο[λ]λους W

1 Xenoph. Hell. III 4, 25 (post uerba ad p. 11 sq. exscripta) τοῦτο
 δὲ ποιήσας ὁ Τιθραύστης πέμπει πρὸς τὸν Ἀγησίλαον πρέσβεις λέγοντας·
 ὦ Ἀγησίλαε, ὁ μὲν αἴτιος τῶν πραγμάτων καὶ ὑμῖν καὶ ἡμῖν ἔχει τὴν
 δίκην· βασιλεὺς δὲ ἀξιοῖ σὲ μὲν ἀποπλεῖν οἴκαδε, τὰς δ' ἐν τῇ Ἀσίᾳ
 πόλεις αὐτόνομους εἶσας τὸν ἀρχαῖον δασμὸν αὐτῷ ἀποφέρειν. 26 ἀπο-
 κριναμένου δὲ τοῦ Ἀγησίλαου ὅτι οὐκ ἂν ποιήσῃ ταῦτα ἄνευ τῶν οἰκoi
 τελῶν, σὺ δ' ἄλλὰ ἕως ἂν πύθῃ τὰ παρὰ τῆς πόλεως, μεταχώρησον, ἔφη,
 εἰς τὴν Φαρναβάζου, ἐπειδὴ καὶ ἐγὼ τὸν σὸν ἐχθρὸν τετιμώρημαι. Ἔως
 ἂν τοῖνυν, ἔφη ὁ Ἀγησίλαος, ἐκείσε πορεύομαι, δίδου δὲ τῇ στρατιᾷ τὰ
 ἐπιτήδεια. ἐκείνῳ μὲν δὴ ὁ Τιθραύστης δίδωσι τριάκοντα τάλαντα, ὁ δὲ
 λαβὼν ἔειπε ἐπὶ τὴν Φαρναβάζου Φρυγίαν. IV 1, 1 Ὁ δὲ Ἀγησίλαος ἔπει
 ἀφίκετο ἄμα μετοπώρῳ εἰς τὴν τοῦ Φαρναβάζου Φρυγίαν, τὴν μὲν χώραν
 ἔκαε καὶ ἐπόρθει, πόλεις δὲ τὰς μὲν βίβη, τὰς δ' ἐκούσας προσελάμβανε.

στρατιωτῶν ἀτάκτων διὰ τὰς στ[ενοχωρίας] ὄντων. Ἀγῃσί-
 20 λαος δὲ καταζεύξας τ[ὸ] στράτευμα ταύτην τὴν ἡμέραν
 ἡσυχίαν ἦ[γε] ποιῶν τὰ νο[μ]ιζόμενα τοῖς ἀποθανούσι· διε-
 φθάρησαν δὲ περὶ πεντήκοντα τῶν στρατιωτῶν· εἰς δὲ τὴν
 ἐπιούσαν καθίσας εἰς ἐνέδραν πολλοὺς τῶν μισθοφόρων τῶν 5
 Δερκυλιδεῶν καλουμένων ἀναστὰς προῆγε τὸ στράτευμα πάλιν.
 25 τῶν δὲ Μουσῶν οἰηθέντες ἕκαστοι διὰ τὴν πληγὴν τὴν τῇ
 προτεραίᾳ γενομένην ἀπείναι τὸν Ἀγῃσίλαον ἐξελθόντες ἐκ
 τῶν κωμῶν ἐδίωκον, ὡς ἐπιτησόμενοι τοῖς τελευταίοις τὸν
 αὐτὸν τρόπον. οἱ δὲ τῶν Ἑλλήνων ἐν[εδρεύ]οντες, ὡς ἦσαν 10
 30 κατ' αὐτούς, ἐκπηδήσαντες ἐκ τῆς ἐνέδρας εἰς χεῖρας ἦσαν
 τοῖς πολεμίοις. τῶν δὲ Μουσῶν οἱ μὲν ἡγούμενοι καὶ πρῶτοι
 διώκοντες ἐξαίφνης τοῖς Ἑλλήσι συμμεῖξαντες ἀποδηήσουσιν,
 οἱ δὲ πολλοὶ κατιδόντες τοὺς πρῶτους αὐτῶν ἐν πληγαῖς 15
 35 ὄντας ἔφευγον πρὸς τὰς κώμας. Ἀγῃσίλαος δὲ προσαγγελ-
 θέντων αὐτῷ τούτων μετα[βαλόμε]νος ἀπῆγε τὸ στράτευμα
 πάλιν τὴν αὐτὴν [ὁδὸν] ἕως συνέμειξε τοῖς ἐν ταῖς ἐνέδραις,
 καὶ κατεσκήνωσεν εἰς τὸ στρατόπεδον ἥ καὶ τῇ προτέρᾳ κατ-
 Col. XX 3 εστρατοπέδευσεν. μετὰ δὲ ταῦτα τῶν || μὲν Μουσῶν ὧν ἦσαν
 (D Col. X) [οἱ ἀποθανόντες ἕκαστοι κή]ρυκας πέμψαντες α[.....] 20
 ἀνείλοντο τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους· ἀπέθανον δὲ
 5 πλείους] ἢ τριάκοντα καὶ ἐκατόν· Ἀγῃσίλαος δὲ λαβὼν ἐκ
 τῶν] κωμῶν τινὰς καθ[ηγεμόνας] καὶ ἀναπαύσας...] ἡμέρας
 τοὺς στ[ρατιώτας] ἦγεν εἰς] τὸ πρόσθεν τὸ στράτευμα, καὶ
 καταβιβάσας εἰς τὴν χώραν τῶν Φρυγῶν, οὐκ εἰς ἣν τοῦ προ- 25

1 ἴοντων Crönert 8 προτεραίᾳ γενομένην F: προτέρᾳ [γεγενη]-
 μένην GH 19 κατεστρατοπέδευσεν P: corr. F

2 λέγοντος δὲ τοῦ Σπιθριδάτου ὡς εἰ ἔλθοι πρὸς τὴν Παφλαγονίαν σὺν
 αὐτῷ, τὸν τῶν Παφλαγόνων βασιλέα καὶ εἰς λόγους ἄξιοι καὶ σύμμαχον
 ποιήσει, προθύμως ἐπορεύετο, πάλαι τούτου ἐπιθυμῶν, τοῦ ἀφιστάναι ἔθνος
 τι ἀπὸ βασιλείας. 3 ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο εἰς τὴν Παφλαγονίαν, ἦλθεν Ὀτυς
 καὶ συμμαχίαν ἐποίησεν· καὶ γὰρ καλούμενος ὑπὸ βασιλέως οὐκ ἀνεβε-
 βήκει. πείσαντος δὲ τοῦ Σπιθριδάτου κατέλιπε τῷ Ἀγῃσίλῳ Ὀτυς χιλιούς
 μὲν ἵππεις, δισχιλίους δὲ πελταστὰς.

τέρου θέρους ἐνέβαλεν ἀλλ' εἰς ἑτέραν <οὔσαν> ἀπὸρθητον,
 κακῶς αὐτὴν ἐποίει, Σπιθριδάτην ἔχων ἡγεμόνα καὶ τὸν ὕον. 4 10
 ὁ δὲ Σπιθριδάτης τὸ μὲν γένος ἦν Πέρσης, διατρίβων δὲ παρὰ
 τῷ Φαρναβάζῳ καὶ θεραπεύων αὐτόν, ἐπει[τα] δὲ εἰς] ἔχ-
 5 θραν καταστάς πρὸς αὐτόν, φοβηθῆς μὴ καταληφθῇ καὶ
 κακὸν τι πάθῃ, παραυτίκα μὲν ἀπέ[φυγεν] εἰς Κύζικον, ὕστε- 15
 ρον δὲ ὡς Ἀγῃσίλαον ἦ[κεν] ἄ[γων] Μεγαβάτην ὕον νέον ὄντα
 καὶ καλόν. Ἀγῃσίλαος δὲ τούτων γενομένων ἀνέλαβεν αὐτοὺς
 10 μάλιστα μὲν ἕνεκα τοῦ μειρακίου, λέγεται γὰρ ἐπιθυμητικῶς
 αὐτοῦ σφόδρα ἔχειν, ἔπειτα δὲ καὶ διὰ Σπιθριδάτην <ἡγού- 20
 μενος> ἡγεμόνα τε τῆς στρατιᾶς αὐτοῖς ἔσεσθαι καὶ [πρὸς]
 ἄλλα χρήσιμον. ἐκείνους μὲν οὖν τούτων ἕνεκα ὑπεδέξατο 5
 προθύμως, αὐτοὺς δὲ προάγων εἰς τὸ πρόσθεν αἰεὶ τὸ στρά-
 τευμα καὶ λεηλατῶν τὴν τοῦ Φαρναβάζου χώραν ἀφικνεῖται
 15 πρὸς χωρίον ὃ καλεῖται Λεόντων Κεφαλαί. καὶ ποιησάμενος
 πρὸς αὐτὸ προσβολὰς, ὡς οὐδὲν ἐπέραινε, ἀναστήσας τὸ στρά-
 τευμα προῆγεν εἰς τὸ πρόσθε πορθῶν καὶ λεηλατῶν τῆς
 6 χώρας τὴν ἀκέραιον. ἀφικόμενος δὲ πάλιν πρὸς Γόρδιον, χω-
 ρίον ἐπὶ χώματος ὠκοδομημένον καὶ κατεσκευασμένον καλῶς, 30
 20 καὶ καταζεύξας τὸ στράτευμα περιέμενον ἕξ ἡμέρας, πρὸς
 μὲν τοὺς πολεμίους προσβολὰς ποιούμενος, τοὺς δὲ στρατιώ-
 τας ἐπὶ π[ο]λλοῖς ἀγαθοῖς συνέχων. ἐπειδὴ δὲ βιάσασθαι
 τὸ χωρίον οὐκ ἠδύνατο διὰ τὴν Πυθίου προθυμίαν, ὅς 35
 ἐπῆρχεν αὐτοῦ Πέρσης δὴν τὸ γένος, ἀναστήσας ἦγεν ἄνω
 25 τοὺς στρατιώτας, κελεύοντος τοῦ Σπιθριδάτου εἰς Παφλαγο-
 νίαν πορεύεσθαι.

Μετὰ δὲ ταῦτα προάγων τοὺς Πελοποννησίους καὶ τοὺς XVII

συμμάχους πρὸς τὰ ὄρια τῆς Φρυγίας καὶ τῆς Παφλα- Col. XXI
 γονίας ἐκεῖ τὸ στράτευμα κατεστ[ρατοπέδευσε], τὸν δὲ Σπι- (D Col. XI)

1 οὔσαν add. F 2 Σπιθριδάτην hic et 3 P, sed ceteris locis
 Σπιθριδάτης quod corr. edd. ὕον hic et 7 edd. 7 <τὸν> ὕον W
 10 σθέν Crönert 10 <ἡγούμενος> quod ed. 1 post στρατιᾶς habebat
 hic transposuit Crönert coll. XVI 2 H 11 αὐτοῖς edd. 17 πρόσθεν edd.
 19 κακῶς P 23 Πυθίης Xen. *Hell.* III 4, 12 *Anab.* VI 5, 7 24 Πέρ-
 σης: πήρης P 25 κελεύοντος post Σπιθριδάτου transp. FK

θριδάτη[ν πρὸς Γύην ἐπεμψεν]· ὁ δὲ πορευθεὶς καὶ πείσας ἐκεί-
 5 2 [νον ἐπανῆλθεν αὐτὸν] ἄγων. Ἀγησίλαος δὲ ποιησάμενος
 [σπονδὰς ἐκ τῆς τῶ]ν Παφλαγόνων ἀπήγαγε διὰ ταχέων τὴν
 στρατιὰν ἐπὶ θάλατταν, φοβούμενος μὴ χειμῶν[ος τῆς τρο-
 φῆς ἐνδέ]ωσιν. ἐποιεῖτο δὲ τὴν πορείαν οὐκέτι τὴν αὐτὴν 5
 ὁδὸν ἤν[περ] ἦλθεν ἀλλ' ἐτέραν, ἡγούμενος διὰ [τῆς Βιδυνίδος
 10 διεξιούσαν ἀκο]πωτέρως ἔσεσθαι τοῖς σ[τρατιώταις. ἀπέστειλε
 [δὲ] . ιτ[.] . ρ[.] . υ[.] . . . αὐτῷ Γύης το[.] ντ
 . . των[.]] ἱππέας μ[ὲν ἐνεακοσί]ους, πεζοὺς δὲ πλείους 8
 δισχι[λί]ων. καταγ[αγὼν δὲ τὸ στρ]άτευμα κατὰ Κίον τῆς 10
 Μυσίας, πρῶτον μ[ὲν περιμείν]ας ἡμέρας αὐτοῦ δέκα κακῶς
 15 ἐποίει τοὺς Μυσο[ὺς πάλ]ιν ἀνθ' ὧν ἐπεβούλευσαν αὐτῷ περὶ
 τὸν Ὀλυμπον, ὕστερον δὲ προῆγε τοὺς Ἑλληνας διὰ τῆς
 Φρυγίας τῆς παραθαλαττιδίου, καὶ προσβαλὼν πρὸς χωρίον
 20 τὸ καλούμενον Μιλήτου Τεῖχος, ὡς οὐκ ἡδύνατο λαβεῖν, 15
 ἀπῆγε τοὺς στρατιώτας. ποιούμενος δὲ τὴν πορείαν παρὰ
 τὸν Ῥύνδακον ποταμὸν ἀφικνεῖται πρὸς τὴν Δασκυλίτιν λί-
 μνην ἐφ' ἣ καίται τὸ Δασκύλειον, χωρίον ὄχυρόν σφόδρα καὶ
 κατεσκευασμένον ὑπὸ βασιλέως, οὗ καὶ τὸν Φαρνάβαζον ἔλεγον
 4 ἀργύριον ὅσον ἦν αὐτῷ καὶ χρυσίον ἀποτίθεσθαι. κατεστρα- 20
 25 τοπεδευκῶς δὲ τοὺς στρατιώτας ἐκεῖνι μετεπέμπετο Πάγκαλον,
 7 8 δς ἐπιβάτης τῷ ναυάρχῳ Χειρικράτει πεπλευκῶς ἐπεμελεῖτο

Thuk. VI. 6. 1.

1 πρὸς Γύην ἐπεμψεν Ruehl: αὐτὸν προέπεμψεν GH ἐκεῖνον
 ἐπανῆκεν αὐτόν Ruehl: ἐκεῖνους ἦλθε πρέσβεις GH 3 σπονδὰς ἐκ τῶ]ν F,
 τῆς τῶ]ν 'utpote spatio magis congruum' H: σύμμαχα τὰ τῶ]ν GH τὴν
 στρατιὰν K: τὸ στράτευμα GH 7 ἀκο[πωτέρως] W: 'conueniret etiam
 ἀπο]νωτέρως' H 8 Γύης nomen incertum: Ὅτις Xen. *Hell.* Κότυς
Ages. 3 Plut. *Ages.* 11 Θῦς Theopomp. ap. Athen. IV p. 144 F X p. 415 D
 18 υφ' P: corr. L Δασκύλιον edd.

16 Xenoph. *Hell.* IV 1, 15 καὶ εὐθὺς ὁ Ἀγησίλαος ἐπὶ Δασκυλείῳ
 ἀπεπορεύετο. ἔνθα καὶ τὰ βασίλεια ἦν Φαρναβάζῳ καὶ κῶμαι περὶ αὐτὰ
 πολλὰ καὶ μεγάλα καὶ ἀφθονὰ ἔχουσαι τὰ ἐπιτήδεια καὶ θῆραι αἱ μὲν
 καὶ ἐν περιειργμένοις παραδείσοις αἱ δὲ καὶ ἀναπεπταμένοις τόποις πάγ-
 καλαι. 16 παρέρρει δὲ καὶ ποταμὸς παντοδαπῶν ἰχθύων πλήρης. ἦν δὲ
 καὶ τὰ πτηνὰ ἀφθονὰ τοῖς ὀρνιθεῦσαι δυναμένοις. ἐνταῦθα μὲν δὴ διε-
 χείμαζε καὶ αὐτόθεν καὶ σὺν προνομαῖς τὰ ἐπιτήδεια τῇ στρατιᾷ λαμβάνων.

τοῦ Ἑλλησπόντου πέντε τριήρεις ἔχων. παραγενομένου δὲ
 τοῦ Παγκάλου διὰ ταχέων καὶ ταῖς τριήρεσιν εἰσπλεύσαντος 30
 εἰς τὴν λίμνην, ἐκεῖνον μὲν ἐκέλευσεν ὁ Ἀγησίλαος ἐνθέ-
 μενον ὅσα τῶν [διηρπασμ]ένων ἦν πλείονος ἄξια διαγαγεῖν εἰς
 5 τ[.]ον[.] περὶ Κύζικον, ὅπως {αν} ἀπ' αὐτῶν μισθὸς τῷ
 [σ]τ[ρατεύματι] γένοιτο· τοὺς δὲ στρατιώτας τοὺς ἀπὸ τῆς
 Μυσίας[ς ἀπέλυσε] πρ[ο]στάξας αὐτοῖς ἦκειν εἰς τὸ ἔαρ, παρα-
 σκευα[ζόμενος τ]ὸν ἐπιόντα χειμῶνα βαδίζειν εἰς Καππα[δοκίαν,
 10 ἀκού]ων ταύτην τὴν χώραν διατείνειν ὥς [περ ταινία]ν στενὴν 35
 ἀρξάμενην ἀπὸ τῆς Ποντικῆς [θαλάττης μ]έχρι Κιλικίας καὶ
 Φοινίκης, καὶ τὸ μήκος [αὐτῆς εἶν]αι τοσοῦτον ὥστε τοὺς ἐκ
 Σινώπης βαδίζοντας . . .

4 [διηρπασμ]ένων Bu ην: η P 5 τ[ό]πον [ὄ]χυρόν Crönert: τ[ό]πον
 fort. caperet prior lacuna. o potest a esse' H

Menanderstudien

von

Siegfried Sudhaus

Preis 4 Mark

Die zweite Auflage der Sudhaus'schen Menanderausgabe (Heft 44/46 der „Kleinen Texte“, vergl. das Verzeichnis am Schluss) bringt und verwertet die Ergebnisse von drei Forschungsreisen nach Kairo. Christian Jensen hat zu zwei verschiedenen Malen den Papyrus durchgearbeitet, Sudhaus mit seinem Manuskript der Ausgabe in der Hand eine dritte Nachprüfung unternommen. So ist der Apparat von allen früheren Ausgaben unabhängig neugestaltet worden. In seinen Menanderstudien bringt Sudhaus die wichtigsten Ergebnisse dieser Neubearbeitung zur kritischen Darstellung und unterzieht die entscheidenden Stellen einer eingehenden Behandlung: so ist dies Buch eine notwendige Ergänzung zu den knappen Andeutungen im Apparat der Ausgabe.

Diese Studien des jüngst auf dem Felde der Ehre gefallenen Gelehrten gehen Hand in Hand mit der Menanderausgabe des Verf. (im gleichen Verlag, Lietzmanns Kleine Texte 44/46, 1914), die durch Jensens Kollationen und die Nachvergleichen von Sudhaus selbst einen grossen Fortschritt in der Textgestaltung der Menanderfragmente bedeutet. Die zahlreichen Stellen, an denen die neuen Lesungen über die Ausgabe Körtes hinauskommen, werden ausführlich besprochen: ein Rechenschaftsbericht über die neue Leistung für den, der sich bei der knappen Notiz der Ausgabe nicht beruhigt, sondern die Wahrheit begründet und expressis verbis beeidigt wissen will. Dabei fällt manche ausgezeichnete Bemerkung für die Interpretation ab. Ausgabe und diese Studien bilden für jetzt einen festen Punkt in der immer mehr answellenden Literatur zu Menander. Von hier aus wird man weiter zu gehen haben. . . .

Pr.

Literarisches Zentralblatt für Deutschland 1915. Nr. 24.

SOPHOCLIS ELECTRA

IN USUM SCHOLARUM EDIDIT

OTTO JAHN

EDITIO TERTIA CURATA AB

ADOLFO MICHAELIS

VII, 175 S. 1882. PREIS 3.60 M.

MIT 5 HOLZSCHNITTEN
UND EINER PHOTOLITHOGRAPHIE

ARX ATHENARVM A PAVSANIA DESCRIPTA

IN VSVM SCHOLARVM

EDIDERVNT

OTTO JAHN

ET

ADOLFVS MICHAELIS

EDITIO TERTIA ACTIS ARCIS ET FASCICVLO
TABVLARVM AVCTA

PREIS MIT ATLAS 10.— MARK

KLEINE TEXTE FÜR VORLESUNGEN UND ÜBUNGEN

HERAUSGEGEBEN VON HANS LIETZMANN

- 1 *Das Muratorische Fragment* und die monarchianischen prologe zu den evangelien, hrsg. v. Prof. Lic. Hans Lietzmann. 2. Aufl. 16 S. 0,30 M.
- 2 *Die drei ältesten Martyrologien*, hrsg. v. Prof. Lic. Hans Lietzmann. 2. Aufl. 18 S. 0,40 M.
- 3 *Apocrypha I: Reste des Petrus-evangeliums, der Petrusapokalypse und des Kerygma Petri*, hrsg. v. Prof. D. Dr. Erich Klostermann. 2. Aufl. 16 S. 0,30 M.
- 4 *Ausgewählte Predigten I: Origenes homilie X über den propheten Jeremias*, hrsg. v. Prof. D. Dr. Erich Klostermann. 2. Aufl. 25 S. 0,70 M.
- 5 *Liturgische Texte I: Zur geschichte der oriental. taufe und messe im 2. und 4. jahrh.*, ausgew. v. Prof. Lic. Hans Lietzmann. 2. Aufl. 16 S. 0,30 M.
- 6 *Die Didache*, mit kritischem apparat hersg. v. Prof. Lic. Hans Lietzmann. 3. Aufl. 16 S. 0,30 M.
- 7 *Babylonisch-assyrische Texte*, übersetzt von Prof. Dr. Carl Bezold. I. Schöpfung und Sintflut. 2. Aufl. 24 S. 0,40 M.
- 8 *Apocrypha II: Evangelien*, hrsg. v. Prof. Lic. Dr. Erich Klostermann. 2. Aufl. 21 S. 0,40 M.
- 9 *Ptolemaeus Brief an die Flora*, hrsg. v. Prof. D. Adolf Harnack. 10 S. 2. Aufl. 0,30 M.
- 10 *Die Himmelfahrt des Mose*, hrsg. v. Prof. Lic. Dr. Carl Clemen. 16 S. 0,30 M.
- 11 *Apocrypha III: Agrapha, slavische Josephusstücke, Oxyrhynchusfr.* 1911 hrsg. v. E. Klostermann. 2. Aufl. 28 S. 0,50 M.
- 12 *Apocrypha IV: Die apokryphen briefe des Paulus an die Laodicenser und Korinther*, hrsg. v. A. Harnack. 2. Aufl. 0,60 M.
- 13 *Ausgewählte Predigten II: Fünf festpredigten Augustins in gereimter prosa*, hrsg. v. H. Lietzmann. 16 S. 0,30 M.
- 14 *Griechische Papyri*, ausgewählt und erklärt v. H. Lietzmann. 2. Aufl. 32 S. 0,80 M.
- 15/16 *Der Prophet Amos*, Hebräisch und Griechisch, hrsg. v. J. Meinhold und H. Lietzmann. 32 S. 1,00 M.
- 17/18 *Symbole der alten Kirche*, ausgew. v. H. Lietzmann. 2. Aufl. 40 S. 1.— M.
- 19 *Liturgische Texte II: Ordo missae secundum missale romanum*, hrsg. v. H. Lietzmann. 2. Aufl. 32 S. 0,40 M.
- 20 *Antike Fluchtafeln*, ausgew. u. erklärt v. R. Wünsch. 2. Aufl. 31 S. 0,70 M.
- 21 *Die Willenberger u. Leisniger Kastenordnung 1522, 1523*, hrsg. v. H. Lietzmann. 24 S. 0,60 M.
- 22/23 *Jüdisch-aramäische Papyri aus Elephantine* sprachlich und sachlich erklärt v. W. Staerk. 2. Aufl. 38 S. 1,30 M.
- 24/25 *Martin Luthers geistliche Lieder*, hrsg. v. A. Leitzmann. 31 S. 0,60 M.
- 26/28 *Lateinische christliche Inschriften* mit einem anhang jüdischer inschriften, ausgewählt u. erklärt v. E. Diehl. 2. Aufl. 86 S. 2,20 M.
- 29/30 *Res gestae divi Augusti*, hrsg. u. erkl. v. E. Diehl. 2. Aufl. 40 S. 1,20 M.
- 31 *Zwei neue Evangelienfragmente* hrsg. u. erkl. v. H. B. Swete. 15 S. 0,40 M.
- 32 *Aramäische Urkunden z. gesch. d. Judentums im VI u. V jahrh. vor Chr.* sprachl. u. sachl. erkl. v. W. Staerk. 16 S. 0,60 M.
- 33/34 *Supplementum Lyricum*, neue bruchstücke von Archilochus Alcaeus Sappho Corinna Pindar ausgewählt u. erklärt v. E. Diehl. 2. Aufl. 44 S. 1,20 M.
- 35 *Liturgische Texte III: Die konstantinopolitanische messeliturgie vor dem IX jahrhundert* v. A. Baumstark. 16 S. 0,40 M.
- 36 *Liturgische Texte IV: Martin Luthers Von ordnung gottesdiensts, Taufbüchlein, Formula missae et communionis 1523* hrsg. v. Prof. D. Hans Lietzmann. 24 S. 0,60 M.
- 37 *Liturgische Texte V: Martin Luthers Deutsche Messe 1526* hrsg. v. Prof. D. H. Lietzmann. 16 S. 0,40 M.

- VERLAG IN BOLLN
- 2140 *Alte lateinische Inschriften* von Prof. Dr. Ernst Diehl. 2. Aufl. 92 S. 40 M., gbd. 2,80 M.
- 41/43 *Fasti Consulares Imperii Romani* von 30 v. Chr. bis 565 n. Chr. mit Kaiserliste und anhang bearbeitet von W. Liebenam. 128 S. 3 M., gbd. 3,40 M.
- 44/46 *Menandri reliquiae nuper repertae* hrsg. v. Prof. Dr. Siegfried Sudhaus. 2. Aufl. 103 S. 2,— M., gbd. 2,40 M.
- 47/49 *Lateinische altkirchliche Poesie* ausgewählt von Prof. Dr. Hans Lietzmann. 64 S. 1,50 M.
- 50/51 *Urkunden zur Geschichte des Bauernkrieges und der Wiedertäufer* hrsg. v. Prof. Dr. H. Böhmer. 36 S. 0,80 M.
- 52/53 *Frühbyzantinische Kirchenpoesie I: Anonymehymnen des V—VI. Jahrhunderts* ediert von Dr. Paul Maas. 32 S. 0,80 M.
- 54 *Kleinere geistliche Gedichte des XII. Jahrhunderts* hrsg. v. Albert Leitzmann. 30 S. 0,80 M.
- 55 *Meister Eckharts Buch der göttlichen Tröstung und vom dem edlen Menschen (Liber Benedictus)* hrsg. v. Philipp Strauch. 51 S. 1,20 M.
- 56 *Complanische Wandinschriften und verwandtes* ausgewählt von Prof. Dr. Ernst Diehl. 60 S. 1,80 M.
- 57 *Altitalische Inschriften* hrsg. v. H. Jacobsohn. 32 S. 0,80 M.
- 58 *Altjüdische liturgische Gebete* hrsg. v. Prof. Dr. W. Staerk. 32 S. 1,00 M.
- 59 *Des Misnatraktat Berakoth in vokalisiertem Text* hrsg. v. Prof. Dr. W. Staerk. 16 S. 0,60 M.
- 60 *Edward Youngs Gedanken über die Originalwerke in einem Schreiben an Samuel Richardson* übersetzt von H. E. v. Teubern hrsg. v. Kurt Jahn. 46 S. 1,20 M.
- 61 *Liturgische Texte VI: Die Klementinische Liturgie aus den Constitutiones apostolorum VIII mit anhängen* hrsg. v. Prof. Dr. Hans Lietzmann. 32 S. 0,80 M.
- 62 *Vulgärlateinische Inschriften* hrsg. v. Prof. Dr. Ernst Diehl. 180 S. 4,50 M., gbd. 5 M.
- 63 *Goethes erste Weimarer Gedichtsammlung mit varianten* hrsg. v. Albert Leitzmann. 35 S. 0,80 M., gbd. 1,20 M.
- 64 *Die Oden Salomos aus dem syrischen übersetzt mit anmerkungen von A. Ungnad und W. Staerk.* 40 S. 0,80 M.
- 65 *Aus der antiken Schule. Sammlung griechischer texte auf papyrus holztafeln ostraka* ausgewählt und erklärt von Dr. Erich Ziebarth. 2. Aufl. 0,80 M.
- 66 *Aristophanes Frösche mit ausgewählten antiken scholien* hrsg. v. Dr. Wilhelm Süss. 90 S. Brosch. 2 M., geb. 2,40 M.
- 67 *Dietrich Schernbergs Spiel von Frau Jutten* hrsg. v. Prof. Dr. Edward Schröder. 56 S. 1,20 M.
- 68 *Lateinische Sacralinschriften* ausgewählt von Dr. Franz Richter. 45 S. 0,90 M.
- 69 *Poetarum veterum Romanorum reliquiae* selegit Ernestus Diehl. 165 S. Brosch. 2,50 M., geb. 3,— M.
- 70 *Liturgische Texte VII: Die Preussische Agende im auszugszug* hrsg. v. Hans Lietzmann. 42 S. Brosch. 0,80, geb. 1,— M.
- 71 *Cicero pro Milone mit dem commentar des Asconius und den Scholia Bobensia* hrsg. v. Dr. Paul Wessner. Brosch. 1,60 M., geb. 2,— M.
- 72 *Die Vitae Vergilianae und ihre antiken quellen* hrsg. v. Prof. Dr. Ernst Diehl. 60 S. 1,50 M.
- 73 *Die Quellen von Schillers und Goethes Balladen* zusammengestellt von Albert Leitzmann. 51 S. 3 Abbildungen. Brosch. 1,20 M., geb. 1,50 M.
- 74 *Andreas Karstadt von abtuhung der bilder und das keyn bedtler vnther den christen seyn sollen 1522 und die Wittenberger beutelordnung* hrsg. v. Hans Lietzmann. 32 S. 0,80 M.
- 75 *Liturgische Texte VIII: Die Sächsische Agende im auszugszug* hrsg. v. Hans Lietzmann. 36 S. Brosch. 0,80 M., geb. 1,— M.
- 76 *Auswahl aus Abraham a. S. Clara* hrsg. v. Prof. Dr. Karl Bertsche. 47 S. 1,— M.
- 77 *Hippocratis de aëre aquis locis mit der alten lateinischen übersetzung* hrsg. v. G. Gundermann. 50 S. 1,20 M.
- 78 *Rabbinische Wundergeschichten des neuteamentlichen zeitalters in vokalisiertem text mit sprachlichen und sachlichen anmerkungen von Lic. Paul Fiebig.* 28 S. 1,— M.

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES

0021060754

88C85

I

07248423

MAY 21 1936

